

žehnaná země jeho od Hospodina pro nejlepší věci nebeské, pro rosu a vrchoviště zespad se prýštíci, su a vrchoviště zespad se prýštíci, su a vrchoviště zespad se prýštíci, su a vrchoviště zespad se prýštíci,

14. A pro nejlepší úrody slunem *vyzralé* a pro nejlepší věci časem měsíciú dosíle, 15. I pro rozkoše hor nejstarších, a pro rozkoše pahrbků věcných, 16. Pro nejlepší věci země i plnost její, vyplývající z milosti ve kři přebývajícího. Přijdiž to *požehnaná* na hlavu Jozuevu, a na vrch hlavy odděleného z jiných bratří jeho.

17. Prvorozeného, vola toho krása veliká bude, a rohové jednorozce rohové jeho, jimiž on trkati bude národy napořád až do končin země. A tof jsou mnozi tisícové Efraitoví a tisícové Manassesovi.

18. O Zabulonovi také řekl: Vesele se Zabulon u vycházení svým, a lžachr v stanicích svých.

19. Lidi na horu Boží svolají, a tam budou oběťovati oběti spravedlnosti; nebo hojnost mořskou sešati budou, a skryté poklady v pisku.

20. Gádovi pak řekl: Požehnaný, kterýž rozšiřuje Gáda. Onf jakož-to lev bydliti bude, a uchvátí rameno i s hlavou.

21. Kterýž opatřil ho prvotinami; nebo tam podílem skrze vydavatele zákona ubezpečen jest. Protož pobřež se s knížaty lidu, a spravedlnost Hospodinovu i soudy jeho s Izraelem vykonávati bude. 22. O Danovi pak řekl: Dan jako zvíče lvové vyskakovati bude z Bázan.

23. A Neftalimovi řekl: O Neftalime, syty přízni Páně, plný požehnaní Hospodinova, západní a polední stranu přími za dědicí. 24. O Asserovi také řekl: Asser požehnaný nad jiné syny, budeť milý bratřím svým, omoci v oleji nohu svou.

25. Zelezo a měď pod štepěmi tvými; pokudž trvati budou dnové tvoji, slovnatý budeš. 26. Neníž žádného, jako Bůh silný, ó Izraeli, kterýž se vznášá na nebesích ku pomoci tobě, a u velebnosti své na oblacích nejvyšších.

27. Ochrana tvá buď Bůh věčný a zespad ramena věčnosti, kterýž vyžene nepřátele před tebou, a neb řekne: Vyhlaď je.

28. Aby sám * bezpečně bydlil Izrael, rodina Jakobova, a to v zemi obilím a vinem *opřívající*.

1. Jehož nebesa také i rosou vydalvali budou.

20. Blahoslavený jsi, Izraeli. Kdo jest podobný tobě, lide vysvobeděný skrze Hospodina, jenž jest páváza spomožení tvého a měč * důstojnosti tvé? Tvoji zajisté nepřátelé poniženi budou, ate ty po ušech, vyvýšenostech jejich šlapati budeš.

KAPITOLA 34.

Mojšíš s vrcha hory Faza za spatřiti zemi Kananejskou, umřel. 6. Hrob a pohřeb jemu bez lidského vědomí sám Pán zasl; 8. lid ho za mnohé dny plakal. 9. Jozue místo jeho po něm obrátel.

Tedy vstoupil Mojžíš z rovin Moábských na horu Nébo, na vrch hory, kteráž jest proti Jerichu, a ukázal jemu Hospodin všecku zemi Galád až do Dan,

2. I všecku Neftalim, a zemi Efraitim a Manasse, a všecku zemi Juda až k moři nejdalejšímu.

3. Polední také stranu a roviny údolí Jericha, * města patnovím osazeného, až do Segor. * 804, 1, 16.

4. A řekl jemu Hospodin: Tato jest země, * kterouž s přísahou zaslíbil jsem Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi, řka: Semeni tvému dám ji. Způsobil jsem to, abys ji viděl očima svýma, však do ní neveděš.

5. I umřel tam Mojžíš, služebník Hospodinův, v zemi Moábské, vedle řeči Hospodinovy.

6. A * pochoval jej v stu a dva Moábské naproti Bettegor, a žádny nezvěděl o jeho hrobu až do tohoto dne.

7. Byl pak Mojžíš * ve stu a dva děti letech, když umřel, a ne pošly oči jeho, aniž síla odesla od něho. * 8, 31, 2.

8. I plakali synové Izraelské Mojžíše na rovinách Moábských třidceti dní, a vyplnění jsou dnové pláče a kvělení nad Mojžíšem. 9. Jozue pak, syn Nun, naplněn jest duchem moudrosti; nebo byl vložil Mojžíš ruce své na něj; i poslouchali ho synové Izraelské, a činili, jakož přikázal Hospodin skrze Mojžíše.

10. Ale nepovstal více prorok v Izraeli podobný Mojžíšovi, (kteréhož by jak znal Hospodin * tvář, a v tvář.) * 11, 33, 11.

11. Ve všech znamenání a zázracích, pro něž poslal jej Hospodin, aby činil je v zemi Egypťské, před

Faraonem a přede všechnymi služebníky jeho, a vsí zemi jeho, 12. Také i ve všech skutcích

209 Faraonem a přede všechnymi služebníky jeho, a vsí zemi jeho, 12. Také i ve všech skutcích před očima všeho Izraele.

KNIHA JOZUE.

KAPITOLA 1.

Poručenu sobě od Boha práci při lidu Jozue přijav, 10. k přejiti Jordánu je strojil, 16. a oni jemu sibi poslušnosti.

Šlo se pak po smrti Mojžíše, služebníka Hospodinova, že mluvil Hospodin k Jozue, synu Nun, * služebníku Mojžíšovu, řka. * 1, 11, 1, 29.

2. Mojžíš, služebník můj, * umřel; protož nyní vstaň, přejdi Jordán toto, ty i všecken lid tento, a jdi do země, kterouž já dávám synům Izraelským.

3. Každé místo, po kterémž šlapati budete nohama svýma, dal jsem vám, jakož jsem mluvil k Mojžíšovi.

4. Od pouště a Libánu toho až k řece velké, řece Eufrates, všechna země lilejská až do moře velikého na západ slunce bude pomezí vaše.

5. Neostoj žádný před tebou po všechny dny života tvého; jakož jsem byl s Mojžíšem, tak budu s tebou; nenechám * tebe *samého*, aniž tě opustím. * 1, 31, 6. Zid, 13, 6.

6. Posilniž se a zmužile se měl, nebo ty uvedeš v dědictví lidu tohoto zemi, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům jejich, že jí dám jim.

7. Toliko * posilniž se a udatné sobě počinej, abys ostřihal a činil všecko podle zákona, kterýž přikázal tobě Mojžíš, služebník můj; neuchylny se od něho na pravo ani na levo, abys byl opatrný o ve všem; k čemuž se obrátíš. * 1, 6. 01, 31, 23.

8. Neodejdeť kniha zákona tohoto od úst tvých, ale * přemýšlovati budeš o něm dnem i nocí, abys ostřihal a činil všecko podle toho, což psáno jest v něm; nebo tehdyž šťastný budeš na cestách svých, a tehdyž opatrný budeš. * 1, 2, 8.

9. Zdáliž jsem nepřikázal tobě, řka: Posilniž se a zmužile se měl, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bůh tvůj, kamž se koli obrátíš.

10. Tedy přikázal Jozue správcům lidu, řka:

11. Projděte skrze tábor a přikažte lidu, řkouce: Nachystejte sobě potravu, nebo po třech dnech pujdete přes Jordán tento, abyste vejdouce, opanovali zemi, kterouž Hospodin Bůh váš dáva vám k dědicnému vládarství.

12. Rubenovu pak pokoleni a Gádovu, a polovici pokolení Manassesova mluvil Jozue, řka: 13. Pomněte na to, * co vám přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, když řekl: Hospodin Bůh váš způsobil vám odpoutnutí, že vám dal zemi tuto. * 1, 3, 29, 29.

14. Zny vaše, díky vaše i dobytek váš nechť zůstanou v zemi, kterouž dal vám Mojžíš s této strany Jordánu, vy pak jděte vojensky zpořádaní, před bratřimi svými, kteříkoli, jste muži silní, a pomaňte jim.

15. Dokudž nezá odpoutnutí Hospodin bratřím vašim jako i vám, a neobdrží dědicně také i oni země, kterouž dal vám Bůh váš dáva jim. Potom navrátte se do země dědicívi svého, kterouž dal vám Mojžíš, služebník Hospodinův, s této strany Jordánu, k východu slunce, a dědicně vlásti ji budete.

16. I odpověděti k Jozue, řkouce: Všecko, * což jsi nám rozkázal, učiníme, a kamžkoli pošleš nás, půjdeme. * 1, 11, 19, 8.

17. Rovně jakž jsem poslouchali Mojžíše, tak poslouchati budeme tebe; jedině nechť jest Hospodin Bůh tvůj s tebou, jako byl s Mojžíšem.

18. Kdo by koli odporný byl rozkázání tvému, a neposlouchal by řečí tvých ve všech věcech, kteréž bys přikázal jemu, umřel; toliko posilniž se a zmužile se měl.

KAPITOLA 2.

Vylání dnov, mužů, k spatření Jericha, 2. Nebezpečnosti jejich, 23. I navrácení se k Jozue.

Poslal pak byl Jozue, syn Nun, z Setim dva muže špehere tajně, řka: Jděte, shleďte zemi, zvlášť

Jericho. I šli, a vešli do o domu ženy nevěstky, jejíž jméno bylo Raab, a odpocínuli tu. *k.7,2. v.11.11.11.11.
 2. Ale jakž oznámno bylo králi Jericha a povědno: Aj, muži přišli sem této noci z synů Izraelských, aby slyšeli zemi.
 3. Tedy poslal král Jericha k Raab, řka: Vyveď muže, kteříž přišli k tobě, a vešli do domu tvého, nebo k vyšpehování vši země přišli.

4. (Pojaví se pak žena ty dva muže, skryla je.) Kteráž odpověděla: Pravda jest, přišli jsou ke mně muži, ale nevěděla jsem, odkud jsou. *II Sam.17.10.
 5. A když bránu zavírali měli v soumrak, vyšli muži ti, a nevim, kam jsou šli; * hoňte je rychle, nebo dostihnete jich. *II M.15.9.

6. Ale ona rozkázala jim vstoupiti na střechu, a skryla je v pazdři iněném, kterýž byla skladla na střeše.
 7. Muži pak vyslaní honili je cestou Jordánskou až k brodům; zavřina jest brána, jakž vyšli ti, kteříž je honili.

8. Prvé pak, než usnuli špehéři, vstoupila k nim ona na střechu.
 9. A řekla mužům těm: Vim, že Hospodin dal vám zemi tuto, nebo připadl na nás strach váš, tak že ošlábli všickni obyvatelé země před tváří vaší.

10. Slyšeli jsme zajisté, * jak vysušil Hospodin vody moře rudého před tváří vaší, když jste vyšli z Egypta, a co jste učinili dvěma králům Amorejským, kteříž byli u Jordánu, a Seonovi a Ogovi, kterýž o jste zahladili jako proklaté. *II M.14.21. v.11 M.21.24.24.25.
 11. Což když jsme uslyšeli, osláblo srdce naše, a my zastáváme v kom duše před tváří vaší, nebo Hospodin Bůh váš jest Bůh na nebi svrchu, i na zemi dole.
 12. Nyni tedy, prosím, přisáhněte mi skrze Hospodina, poněvadž jsem učinila vám milosrdenství, že i vy učiníte s domem otce mého milosrdenství, a dáte mi znamení

13. Že budete živiti otce mého i matku mou, bratři mé i sestry mé a všecko, cožkoli jejich jest, a vysvobodíte duše naše od smrti.
 14. I řekli jí muži ti: Duše naše za vás nechtají jsou na smrt; jestliže však neproneseš řeči naší této, takť se jistě stane, že když nám dá

podina Boha svého a kněží Levitské, ani ji nesou, vy také hnete se s místi svého a půjdete, za ni, a (A však místo mezi vámi a mezi ní bude okolo dvou tisíc loket míry obecné, nepřiblížíte se k ní), abyste viděli cestu, kterouž byste šli mezi, nebo nešli jste tou cestou prvé.
 5. Řekl pak byl Jozue lidu: * Potom půjdete cestou svou.
 6. Svěťtež se, zitra zajistě učiní Hospodin divné věci mezi vámi.

7. Nebo řekl Jozue kněžím těmi slovy: Vezměte truhlu smlouvy, a jděte před lidem. I vzali truhlu smlouvy a brali se před sebe.
 8. Protož ty příkaz kněžím, kteříž nosí truhlu smlouvy, a řci: Když vejдете na kraj vody Jordánské, zastavte se v Jordánu.
 9. Řekl také Jozue synům Izraelským: Přistupte * sem, a slyšte slova Hospodina Boha vašeho.

10. I řekl Jozue: Po tomto poznáte, že Bůh silný živý jest uprostřed vás, a že konečně vyžene od tváří vaší Kananejského, Hetejského, Hevejského, Ferezejského, a Jebuzejského.
 11. Aj, truhlu smlouvy Panovníka vši země, ujděte před vámi přes Jordán.

12. Protož nyní * vezměte sobě dvanácte mužů z pokolení Izraelských, po jednom muži z každého pokolení.
 13. I bude, že hned jakž se zastaví kněží, nesoucí truhlu Hospodina Panovníka vši země, ujděte se, a vody tekoucí s vrchu Jordanu v jedné hromadě.
 14. Stalo se tedy, když se bral Jozue, a kněží, kteříž nesli truhlu smlouvy, před nimi, *sk.7.46.

15. A když ti, kteříž nesli truhlu, přišli až k Jordanu, a kněží, nesoucí truhlu, omotali nohy v kraji vod: (Jordan pak rozvodňuje se a vstupuje ze všech břehů svých v každý čas žně).
 16. Že se zastavily * vody, kteříž s hury přicházely, a shrnuly

se v hromadu jednu velmi daleko od Adam města, kterýž leží k straně Sartan, kterýž pak odcházely k moři dolů, k moři slavnému sešly a sěhly, a lid přišel naproti Jerichu. *II M.14.21.
 17. Stáli pak kněží, kteříž nesli truhlu smlouvy Hospodinovy na suše u prostřed Jordánu, nehybajouce se, (a všecken Izrael šel po suše,) až se lid všecken přepravil přes Jordán.

KAPITOLA 4.

Vyzávižení dvanácti kamenů na památku vynušení Jordánu.

I stalo se, když již všecken národ přešel Jordán, (nebo byl řekl Hospodin k Jozue, řka:

2. Vezměte * sobě z lidu dvanácte mužů, po jednom muži z každého pokolení, *k.3.12.

3. A přikážete jim, řkouce: Vezměte sobě odsud z prostřed Jordánu, s místa, na němž stály nohy kněžské nepohnuté, dva nácte kamenů, a vynesete je s se-
 4. řemž, přes tufo noc pozůstané), *k.4.14. v.11 M.13.8.14.

5. I řekl jim Jozue: Jděte před truhlou Hospodina Boha svého do prostřed Jordánu a vezměte sobě každý kámen jeden na rameno své, vedle počtu pokolení synů Izraelských,
 6. Aby to bylo na znamení mezi vámi. Když by potom * tázali se synové otců svých, řkouce: K čemu jsou vám ti kamenové?
 7. Odpovíte jim, že se * rozdělily vody Jordánské před truhlou smlouvy Hospodinovy, (když, pravím, šla přes Jordán, rozdělily se vody Jordánské,) i zůstávají kamenové tyto na památku synům Izraelským až na věky. *k.4.18.

8. I učinili synové Izraelských tak, jakž přikázal Jozue, a vzali dvanácte kamenů z prostředku Jordánu, jakož mluvil Hospodin k Jozue, vedle počtu pokolení synů Izraelských, a přinesli je s sebou na první stanoviště, a tu je složili.
 9. Jozue také vyzdvihl dvanácte kamenů u prostřed Jordánu na místě, kdež stály nohy kněžské

4. 5. součech truhlu smlouvy, a byli tam až do tohoto dne.
10. Kneží pak, jenž nesli truhlu, stáli * u prostřed Jordánu, dokudž se nevyplnilo vše líké sío-vo, kteréž přikázal Hospodin Jozue, aby oznámil lidu podle vše- ho, jakž byl přikázal Mojžíš Jozue. I pospíšil lid a přešli. *k.3.17.

11. Když pak již přešel všecken lid, přešla také truhla Hospodínova i kněží, a synové * Rubenovi a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova, vojensky zpořádaní před syny Izraelskými, jakož byl mluvil k nim Mojžíš. *IV.M.32.21.29.

13. Okolo čtyřiceti tisíců odě- ných bojovníků šlo před Hospo- dinem k boji na roviny Jericha.
14. V * ten den zvelebil Hospo- din Jozue před očima všeho Iz- raele. I báli se ho, jako se báli Mojžíše po všecky dny života jeho. *k.3.7.

15. Mluvil pak Hospodin k Jo- zue, řka: Přiřaž kněžím, kteříž ne- sou truhlu svědectví, ať vystoupí z Jordánu.
17. I přikázal Jozue kněžím, jenž nesli truhlu smlouvy kněží, jakož jen vytrhli kněží nohy na- sucho, navrátili se vody Jer- dánské k místu svému, a tekly předece jako i prvé ve všech březích svých.

19. Vyšed pak lid z Jordánu de- sátego dne měsíce prvního, po- ložili se v Galgala k straně vý- chodní Jericha.
20. A dvanácté kamenů těch, kte- réž vynesli z Jordánu, postavil Jozue v Galgala.
21. A mluvil k synům Izraelským takto: Když by se otázali potom- synové vaši otců svých, řkouce: Co ti kamenové znamenají? *
22. Oznamíte synům svým a dí- tento: Po suše přešel Izrael Jordan

23. Nebo vysušil Hospodin Bůh váš vody Jordánské před tváří vaší až jse přešli, jakož * učil- nil Hospodin Bůh váš moři ru- demu, kteréž vysušil před tváří naší, až jsme přešli, *
24. Aby * poznali všickni ná-

rodové země ruku Hospodínovu, že silná jest, a abyste se báli. I os- podina Boha vašeho po všecky dny. *Iz.6.1.

KAPITOLA 5.

Obřezání synů Izraelských. 10. Slavení řáze, 12. Přestání manny. 13. Ukřášení se anadía muži Božím Jozue.

Stalo se pak, když uslyšeli vši- ckni králové Amoréjsí, kteříž *bydlili* za Jordánem k západu, a všickni králové Kananejsí, kte- říž *bydlili* při moři, že * vysušil Hospodin vody Jordánské před syny Izraelskými, dokudž ho ne- přešli: zemřelo o srdce jejich, a aniž zůstalo více v nich duše před tváří synů Izraelských. *k.3.16. *k.2.11.24.

2. Toho času řekl Hospodin k Jozue: Udělej sobě * nože ostré, a obřez opět syny Izraelské po druhé. *
3. I udělal sobě Jozue nože ostré, a obřezal syny Izraelské na pa- hrbku Aratol. *
4. Tato pak jest příčina, pro- kterouž je obřezal Jozue, že vše- cken lid, kterýž byl vyšel z E- gypta, pohlaví mužského, vši- ckni muži bojovní zemřeli byli na poušti na cestě po vyjití z E- gypta.

5. Nebo obřezán byl všecken lid, kterýž byl vyšel, ale žádného z toho lidu, kterýž se zrodil na poušti, na cestě po vyjití z E- gypta, neobřezali.
6. (Nebo čtyřiceti let chodili synové Izraelsí po poušti, do- kudž * nezahynul všecken národ mužů bojovních, kteříž byli vy- šli z Egypta, ješto neposlonchali hlasu Hospodínova, jimžto zapři- sahali Hospodin, že nenáže jim země, kterouž s přísahou zaslil- bil dáti otcům jejich, že jí nám dá, o zemi oplývající mlékem a sítí.) *
7. Ale syny jejich, kteréž po- stavil na místo jejich, ty obřezal Jozue, že byli neobřezáni; nebo *žádný* jich neobřezoval na cestě.
8. Když pak byl všecken lid ob- řezán, zůstali na místě svém v leženi, dokudž se nezhojili.

9. I řekl Hospodin k Jozue: Dnes jsem odjal pohánění Egyptské od vás. A nazval jméno místa to- ho Galgal až do tohoto dne.
10. Když pak ležení měji stavil- vé Izraelsí v Galgala, * stavil-

velikunoc čtrnáctého dne toho měsíce u večer, na rovinách Jeri- cha. *
11. I jedli z úrod té země na zejří po velikonoci chleby ne- kvašené, a práznu téhož dne.
12. I přelatala manna na zejří, když jedli z obilí té země, a již více neměl synové Izraelsí man- ny, ale jedli z úrod země Kana- nejské toho roku.

13. Stalo se pak, když byl Jo- zue na poli Jericha, že pozdvihl oči svých a viděl, * an muč stojí naproti němu, maje v ruce meč dobytý. I šel Jozue k němu, a řekl jemu: Jsi-li náš, čili nepřá- tel našich? *
14. I odpověděl: Nikoli, ale já jsem kníže vojska Hospodínova, a nyní jsem přišel. I padl Jozue tváří svou na zem, a pokloniv se, řekl jemu: Co pán můj chce ml- viti služebníku svému? *
15. Tedy odpověděl kníže voj- ska Hospodínova k Jozue: Szuj * obuv svou s noh svých, nebo místo, na němž stojíš, svaté jest. I učinil tak Jozue. *
16. I oběšli město Jericho, a

17. I přikázal Jozue kněžím, jenž nesli truhlu smlouvy kněží, jakož jen vytrhli kněží nohy na sucho, navrátili se vody Jer- dánské k místu svému, a tekly předece jako i prvé ve všech březích svých.
19. Vyšed pak lid z Jordánu de- sátego dne měsíce prvního, po- ložili se v Galgala k straně vý- chodní Jericha.
20. A dvanácté kamenů těch, kte- réž vynesli z Jordánu, postavil Jozue v Galgala.
21. A mluvil k synům Izraelským takto: Když by se otázali potom- synové vaši otců svých, řkouce: Co ti kamenové znamenají? *
22. Oznamíte synům svým a dí- tento: Po suše přešel Izrael Jordan

23. Nebo vysušil Hospodin Bůh váš vody Jordánské před tváří vaší až jse přešli, jakož * učil- nil Hospodin Bůh váš moři ru- demu, kteréž vysušil před tváří naší, až jsme přešli, *
24. Aby * poznali všickni ná-

rodové země ruku Hospodínovu, že silná jest, a abyste se báli. I os- podina Boha vašeho po všecky dny. *
10. Kneží pak, jenž nesli truhlu, stáli * u prostřed Jordánu, dokudž se nevyplnilo vše líké sío-vo, kteréž přikázal Hospodin Jozue, aby oznámil lidu podle vše- ho, jakž byl přikázal Mojžíš Jozue. I pospíšil lid a přešli. *
11. Když pak již přešel všecken lid, přešla také truhla Hospodínova i kněží, a synové * Rubenovi a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova, vojensky zpořádaní před syny Izraelskými, jakož byl mluvil k nim Mojžíš. *
13. Okolo čtyřiceti tisíců odě- ných bojovníků šlo před Hospo- dinem k boji na roviny Jericha.
14. V * ten den zvelebil Hospo- din Jozue před očima všeho Iz- raele. I báli se ho, jako se báli Mojžíše po všecky dny života jeho. *
15. Mluvil pak Hospodin k Jo- zue, řka: Přiřaž kněžím, kteříž ne- sou truhlu svědectví, ať vystoupí z Jordánu.
17. I přikázal Jozue kněžím, jenž nesli truhlu smlouvy kněží, jakož jen vytrhli kněží nohy na- sucho, navrátili se vody Jer- dánské k místu svému, a tekly předece jako i prvé ve všech březích svých.

19. Vyšed pak lid z Jordánu de- sátego dne měsíce prvního, po- ložili se v Galgala k straně vý- chodní Jericha.
20. A dvanácté kamenů těch, kte- réž vynesli z Jordánu, postavil Jozue v Galgala.
21. A mluvil k synům Izraelským takto: Když by se otázali potom- synové vaši otců svých, řkouce: Co ti kamenové znamenají? *
22. Oznamíte synům svým a dí- tento: Po suše přešel Izrael Jordan

23. Nebo vysušil Hospodin Bůh váš vody Jordánské před tváří vaší až jse přešli, jakož * učil- nil Hospodin Bůh váš moři ru- demu, kteréž vysušil před tváří naší, až jsme přešli, *
24. Aby * poznali všickni ná-

rodové země ruku Hospodínovu, že silná jest, a abyste se báli. I os- podina Boha vašeho po všecky dny. *
10. Kneží pak, jenž nesli truhlu, stáli * u prostřed Jordánu, dokudž se nevyplnilo vše líké sío-vo, kteréž přikázal Hospodin Jozue, aby oznámil lidu podle vše- ho, jakž byl přikázal Mojžíš Jozue. I pospíšil lid a přešli. *
11. Když pak již přešel všecken lid, přešla také truhla Hospodínova i kněží, a synové * Rubenovi a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova, vojensky zpořádaní před syny Izraelskými, jakož byl mluvil k nim Mojžíš. *
13. Okolo čtyřiceti tisíců odě- ných bojovníků šlo před Hospo- dinem k boji na roviny Jericha.
14. V * ten den zvelebil Hospo- din Jozue před očima všeho Iz- raele. I báli se ho, jako se báli Mojžíše po všecky dny života jeho. *
15. Mluvil pak Hospodin k Jo- zue, řka: Přiřaž kněžím, kteříž ne- sou truhlu svědectví, ať vystoupí z Jordánu.
17. I přikázal Jozue kněžím, jenž nesli truhlu smlouvy kněží, jakož jen vytrhli kněží nohy na- sucho, navrátili se vody Jer- dánské k místu svému, a tekly předece jako i prvé ve všech březích svých.

19. Vyšed pak lid z Jordánu de- sátego dne měsíce prvního, po- ložili se v Galgala k straně vý- chodní Jericha.
20. A dvanácté kamenů těch, kte- réž vynesli z Jordánu, postavil Jozue v Galgala.
21. A mluvil k synům Izraelským takto: Když by se otázali potom- synové vaši otců svých, řkouce: Co ti kamenové znamenají? *
22. Oznamíte synům svým a dí- tento: Po suše přešel Izrael Jordan

23. Nebo vysušil Hospodin Bůh váš vody Jordánské před tváří vaší až jse přešli, jakož * učil- nil Hospodin Bůh váš moři ru- demu, kteréž vysušil před tváří naší, až jsme přešli, *
24. Aby * poznali všickni ná-

rodové země ruku Hospodínovu, že silná jest, a abyste se báli. I os- podina Boha vašeho po všecky dny. *
10. Kneží pak, jenž nesli truhlu, stáli * u prostřed Jordánu, dokudž se nevyplnilo vše líké sío-vo, kteréž přikázal Hospodin Jozue, aby oznámil lidu podle vše- ho, jakž byl přikázal Mojžíš Jozue. I pospíšil lid a přešli. *
11. Když pak již přešel všecken lid, přešla také truhla Hospodínova i kněží, a synové * Rubenovi a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova, vojensky zpořádaní před syny Izraelskými, jakož byl mluvil k nim Mojžíš. *
13. Okolo čtyřiceti tisíců odě- ných bojovníků šlo před Hospo- dinem k boji na roviny Jericha.
14. V * ten den zvelebil Hospo- din Jozue před očima všeho Iz- raele. I báli se ho, jako se báli Mojžíše po všecky dny života jeho. *
15. Mluvil pak Hospodin k Jo- zue, řka: Přiřaž kněžím, kteříž ne- sou truhlu svědectví, ať vystoupí z Jordánu.
17. I přikázal Jozue kněžím, jenž nesli truhlu smlouvy kněží, jakož jen vytrhli kněží nohy na- sucho, navrátili se vody Jer- dánské k místu svému, a tekly předece jako i prvé ve všech březích svých.

214. Byli v trouby. Nebo když slyšel lid hlas trub, křičeli i oni křikem velikým, i * obořila se zed na místě svém. Tedy všel lid do města, jeden každý proti místu, kdež stál i vzali je.

21. A * pohnuli ostrostí meče jako prokláté všecko, což bylo v městě, od muže až do ženy, od dítěte až do starce, a až do vola, dobytčete i osla.

22. Dvěma pák mužům, kteříž shlédi zemi, řekl Jozue: Vejděte do domu ženy nevěsty, a vyvedte je jí odtud, i všecky věci, kteréž má, jakož jste * jí přisáhli.

23. I všedše mládenci šnehěti, vyvedli Raab * a otce jejího, i matku její a bratři její i všecko, což měla, a všecku rodinu její vyvedli, a nechali jich vně za stany Izraelskými.

24. Město pak spálili ohněm i všecko, což v něm bylo, stříbro však a zlato a nádobý měděné a železné složili na poklad v domě Hospodinově.

25. Raab * také nevěstku, a dům otce jejího i všecko, což měla, živě zůstavil Jozue; a bydlila v lidu Izraelském až do tohoto dne, Jozue k shlédnutí Jericha.

26. Toho času vydal klatbu Jozue, řka: Zlořečený buď před Hospodinem muž ten, kterýž by povstál, aby stavěl * město Jericho. V prvorozeném svém založí je, a v nejmenším postaví brány jeho.

27. Byl pak Hospodin s Jozue, a rozhlásila se pověst o něm po vsi zemi.

KAPITOLA 7.

Poražení Izraelských pro krádež Achana, 26. a pomata Boží nad ním.

Zhrěšili pak synové Izraelské přestoupením při věcech proklatých; nebo * Achana, syn Charim, syna Zabdi, syna Zare, z pokolení Judy, vzal něco o z věcí proklatých. Pročež rozpálila se prchlost Hospodinova na syny Izraelské. * 22.20.1 Par.2.7. ov M.13.17.

2. Nebo když poslal Jozue muže některé od Jericha do Hai, kteréž bylo blízko Betaven, k vychodní straně Bethel, a mluvil k nim, řka: Vstupte * a shlédněte zemi, vsloupili tedy muži ti, a shlédi Itai.

3. Kteržliž navrátil se k Jozue, řekl jemu: Nechť nevstupuje všecken lid tento, okolo dvou tisíc mužů neb okolo tří tisíců mužů nechť vstoupí, a dobudouť Hai; neobtěžuj všeho lidu, bystítaje jej tam, nebo málo jest oněchno.

4. Tedy vytáhl jich z lidu tam okolo tří tisíc mužů, a utekli před muži města Hai.

5. I zabili z nich obyvatelé Hai okolo třidcti a šesti mužů, a hromili je od brány až k Sabarim, a porazili je, když s vrchu utkali. I rozpusťilo se srdce lidu, a bylo jako voda.

6. Tedy Jozue * roztrhl roucho své, a padl tvář svou na zem před truhlou Hospodinovou, a ležel až do večera, ano i starší Izraelsů, a sypali prach na hlavy své.

7. I řekl Jozue: Ach, Panovníče Hospodine, proč jsi kdy převedl lid tento přes Jordán, abys nás vydal v ruku Amorejského, tak aby nás zahubil? Ó kdybychom byli raději zůstali za Jordánem!

8. Ó Pane, což mám říci, když již lid Izraelský utká před nepřáteli svými?

9. Nebo uslyšče * Kananejští a všickni obyvatelé země, obkličí nás vůkol, a vyhladí jméno naše z země, i což to učiníš jméno svému velikému?

10. I řekl Hospodin k Jozue: Vstaň. Proč jsi padl na tvář svou? Zhrěšil Izrael, tak že smlouvu mou přestoupil, kterouž jsem jim přikázal; nebo jsou i vzali kradli, také i sklamali, nad to i odložili mezi nádobí svá.

12. Protož nebudou moci synové Izraelsi ostáti před nepřáteli svými, utkájí budou před nepřáteli svými, nebo poškrvni se věci proklatou. Nebuduť více s vámi, leč vyhladíte, prokletí to z prostředku svého.

13. Vstaň, posveť lidu a rci: Posveťte se k zřítřku; nebo takto praví Hospodin Bůh Izraelský: Věc proklátá jest u prostřed tebe, Izraeli, nebudeš moci ostáti před nepřáteli svými, dokudž neodějmeš prokletí toho z prostředku svého.

14. Protož přistoupaví budete ráno po pokoleních svých, a po-

do tohoto dne; a tak odvrácen jest Hospodin od hněvu prchlosti své. Protož nazýváno jest jméno města toho údolí Achor, až do dnešního dne.

KAPITOLA 8.

Město Hai vzato, 30. Odtáť vystaven. 32. Zákon od Jozue před lidem psán i čten.

I řekl Hospodin k Jozue: * Neboj se, ani se strachuj; pojmi s sebou všecken lid bojovný, a vstana, táhní k Hai. Aj, dal jsem v ruku tvou krále Hai a lid jeho, město i zemi jeho.

2. A učiníš Hai a králi jeho, * jako jsi učinil Jerichu a králi jeho, loupež však a dobytky jeho rozbitujete mezi sebe. Zdělejíž sobě zálohy k městu po zadu.

3. Tedy vstal Jozue a všecken lid bojovný, aby táhl k Hai. I vybral Jozue třidcet tisíců mužů velmi silných, a předeslal je v noci.

4. A přikázal jim, řka: Setřetež vy, kteříž udláte zálohy městu po zadní straně města, abyste nebyli příliš daleko od něho, ale budete všickni pohodové.

5. Já pak i všecken lid, kterýž se mnou jest, přitáhneme k městu. A když oni nám vyjdou vsříc, jako prvě utkáti budeme před nimi.

6. Tedy honili budou nás, až bychom poodvedli jich od města, (nebo řeknou: Utkáji před námi, * jako prvě,) utkájice před nimi.

7. Vy mezi tím vyskočíte z zálohy, a vyženete ostatni obyvatele města, nebo dá je Hospodin Bůh váš v ruku vaši.

8. A když vezmete město, zapálíte je ohněm, podlé slova Hospodinova učiníte; šetřetež toho, což jsem přikázal vám.

9. I poslal Jozue, a oni šli k zálohám, a zůstali mezi Bethel a Hai, od západní strany Hai; Jozue pak zůstal té noci u prostřed lidu.

10. Potom * vstav Jozue velmi ráno, sečl lid i bral se napřed, on a starší Izraelsi před lidem k Hai.

11. Všecken také lid bojovný, kterýž byl s ním, táhnouce, přiblížili se, až přišli naproti městu, a položili se po straně půdní Hai; udolí pak bylo mezi nimi a mezi Hai.

12. Vzal pak byl okolo pěti tisíc mužů, kteréž postavil v zálohách mezi Bethel a Hai, od západní strany města.

13. I přiblížil se lid, totiž všechno vojsko, kteréž bylo od půlnocní strany města, a kteréž byli v zálohách jeho od západní strany města; a tak vstoupil Jozue noci té do prostřed údolí.

14. I stalo se, že když je ušel král Hai, pospíší, a ráno vstávše, vyšli lidé města vstříc Izraelovi k boji, on i všecken lid jeho toho času před rovinu; nevěděl pak, že zálohy udělány byly jemu po zadu města.

15. I postoupil Jozue a všecken Izrael před nimi, a utíkali cestou pouště.

16. I svolán jest všecken lid v městě, aby je honili. I honili Jozue, a vzdálili se od města svého, totiž Hai a Bethel, kdo by nevyšel, aby honil Izraele; a honili Izraele.

18. Řekl pak Hospodin k Jozue: Zdvihni korouhev, kterouž máš v ruce svých, proti Hai, nebo v ruce tvé dám je. I zdvihl Jozue korouhev, kterouž měl v ruce své, proti městu.

19. Tedy kteříž byli v zálohách, rychle vyskočili z místa svého, a běželi, když pozdávili ruky své, a všedše do města, vzali je, a spěšně zapálili město ohněm.

20. Muži pak města Hai ohlédše se nazpět, uzeří, a aj, vstupoval dým města k nebi, a neměli místa k utíkáni sem ani tam; nebo lid, kterýž utíkati počal k poušti, obrátil se na ty, kteříž je honili. *son.20.40.

21. Jozue zajisté a všecken Izrael, když viděli, že z záloh vzali města, a že se vznášel dým města, obrátili se, a bili muže Hai.

22. Onino také vyšli z města proti nim, a obkličili Izrael nepřítelny své, jedni odsud, druhí od onud; a *zmordovali je, tak že o žádný živ nezůstal ani neušel.

23. Ale král Hai jali živého, a přivedl ho k Jozue.

24. Když pak pomordoval Izrael všechny obyvatele Hai v poli, totiž na poušti, kamž je honili, a padli ti všickni od ostrosti meče, až i zahlazeni jsou; navrátili se všecken Izrael do Hai, a zmordovali ostatky jeho mečem.

25. A bylo všech, kteříž padli v ten den, od muže až do ženy, dvánácte tisíců; všickni ti byli z Hai.

26. Ale Jozue nespustil * ruky

své, kterouž vzdvihl korouhev, dokudž nebyli zmordováni všickni obyvatele Hai. *II.M.17.1,18.19.20.21.

27. Toliko hovada a loupež města toho rozbitovali mezi sebou synové Izraelští podle slova Hospodínova, kteréž on přikázal Jozue.

28. Tedy vypálil Jozue Hai, a položil je v hromadu věčnou a pustinu, až do tohoto dne.

29. Krále pak Hai oběsil na dřevě, a nechal ho tam až do večera. A když zapadlo slunce, rozkázal Jozue, aby siožili tloce jeho s dřevem, a povrhli je u brány města, a nametali na ně hromadu kamení velikou, kteréž trvá až do dnešního dne. *v.M.21.28.

30. Tedy vzdělal Jozue oltář Hospodinu Bohu Izraelskému na poušti Hohe Hébal. *v.M.27.4.

31. (Jakož přikázal * Mojiš, služebník Hospodinu, synům Izraelským, jakož psáno jest v knize zákona Mojišova) oltář z kamení celého, nad nímž nebylo zdviženo železo, a obětovali na něm oběti zápalné Hospodinu, obětovali i oběti pokojné. *II.M.20.26.

32. Napsal také tam na kamenních výpis zákona Mojišova, kteréž psal před syny Izraelskými.

33. Všecken pak Izrael a starší jeho, i správcové i soudcové jeho stáli po obou stranách truhly před kněžimi Levitskými, kteříž nosili truhlu smlouvy Hospodínovy, tak cizí jako domy zrozený, polovice jich proti hoře * Garizim, a polovice proti hoře Hébal, jakož byl prvé přikázal Mojiš, služebník Hospodinu, aby dobrořečil lidu Izraelskému nejrve. *v.M.11.29.

34. A potom četl všechna slova zákona, požehnaní i zlořečení, tak jakž psáno jest v knize zákona.

35. Nebylo ani slova ze všeho, což přikázal Mojiš, jehož by nečetl Jozue přede všim shromážděným Izraelským, i ženami i dětmi i příchozími, kteříž šli u prostřed nich.

KAPITOLA 9.

Chytráci Gabonistiť pokoj obdrževše, 21. v službu podrobeni jsou.

To když uslyšeli všickni králové, kteříž bydlili za Jordánem, na horách i na rovinách, a na všem břichu moře velikého naproti Libanuu: Helejský, Amorejský, Kanaanajský, Ferezejský, Hevejský a Jebuzejský.

2. Sebrali * se spolu, aby bojovali proti Jozue a proti Izraeli jednonmyslně. *z.23.6.

3. Ale obyvatele Gabaaon uslyšavše, co učinil Jozue * Jerichu a o Hai. *v.L.20.21.22.23.24.25.26.27.28.

4. Učinili i oni chytré. Nebo odšedše, ukázali se, jako by zdaleka poslavy byli, a vzali jít staré na osly své, a kožené láhvice vínné velché, zedrané a zrašivané.

5. Obuv také starou a splácenou na nohy své, též sáty otevřel na sebe; a všecken chléb, kterýž sobě na cestu vzali, vyschly byl a zdrobený.

6. I šli k Jozue do ležení v Galgala, a řekli jemu i mužům Izraelským: Z země daleké jsme přišli, protož nyní učíte s námi smlouvu. Tedy odpověděli muži Izraelští k Hevejským: Snaď u prostřed nás vy bydlíte, i kteréž bychom s vámi * učinili smlouvu? *II.M.23.28. v.M.7.2.

8. Ale oni odpověděli Jozue: Služebníci tvoji jsme. Jimž řekl Jozue: Kdo pak jste, a odkud jste přišli? 9. Odpověděli jemu: Z země velmi daleké přišli služebníci tvoji ve jménu Hospodina Boha tvého; nebo jsme slyšeli pověst jeho a všechny věci, kteréž činil v Egyptě.

10. A všechno, což učinil dvěma králům Amorejským, kteříž bydlili za Jordánem, * Seonovi, králi Ezebon, a Ogovi, králi Bázan, kterýž byl v Astarot. *IV.M.21.24.33.

11. I řekli nám starší naši a všickni obyvatelé země naší témito cestu, a jďte jim vstříc, a rctete slovy: Nabeteť sobě potravu na jím: Služebníci vaši jsme, protož nyní učíte s námi smlouvu.

12. Totot jest chléb náš; horký jsme na cestu vzali z domů svých v ten den, když jsme vyšli, abychom k vám šli, a hle, nyní již vyschl a zdrobil se.

13. A tyto kožené láhvice vínné nové byly, když jsme je naplnili, a již hle, potrahané jsou; tolikéž tento oděv náš a obuv naše zvetšela, pro přílišnou cestu dalekosti. 14. I přijali to muži ti z pokrmů jejich, a ust Hospodínových neotázali se.

15. A * učinil s nimi Jozue pokoj, a všel s nimi v smlouvu, aby jich při životě zanechal; také i knížata shromáždění přísahu jim učinili. *II.Sam.21.2.

16. Po třech pak dnech, po té smlouvě s nimi učiněné, uslyšeli,

že by velmi blízko jich byli, a že by u prostřed nich bydlili.

17. Jdouce tedy synové Izraelští, přitáhli k městům jejich třetího dne; města pak jejich byla Gabaaon a Kafira a Berot a Kariatjaharim.

18. Ale nezbili jich, synové Izraelští, proto že přísahu jim učinil knížata shromáždění skrze Hospodina Boha Izraelského. A reptalo všeckoshromáždění proti knížatům.

19. Tedy řekla všechna knížata všemu shromáždění: My jsme jim * přísahu učinili skrze Hospodina Boha Izraelského, protož nyní ne-můžeme se jich dotknouti. *z.16.4.

20. Toto jim učiníme: Zanecháme jich při životu, aby nebylo na nás rozněváni pro přísahu, kterouž jsme jim učinili. *II.Sam.21.22.

21. Řekli jim knížata i to: Necht jsou živi a drva sekaři, a vodu nosí všemu shromáždění. I přestáli na tom, jakož jim mluvila knížata.

22. Povolal jich pak Jozue a mluvil k nim, řka: Proč jste nás podvedli, Fkouce: Velmi jsme daleci od vás? A vy u prostřed nás bydlíte.

23. Protož nyní zlořečení jste, a nepřestanou z vás služebníci, a kteříž by dříví sekali a vodu nosili do domu Boha mého.

24. Kteříž odpovídajíc Jozue, řekli: Za věc jistou oznámeno bylo služebníkům tvým, kterak přikázal Hospodin Bůh tvůj Mojišovi, služebníkům svým, dáti vám ze- mi tuto, a vyhladiti všechny oby- vatele země této před tváří vaší; protož * strachovali jsme se vás; bojíce se za životy své před vámi, a učinili jsme to. *v.10.2.

25. A hle, nyní v ruce tvé jsme; což se dobrého a spravedlivého vidí učiniti s námi, to učini.

26. I učinil jim tak, a vysvobodil je z rukou synů Izraelských, aby jich nepobil.

27. A ustanovil je Jozue v ten den, aby dříví * sekali a vodu nosili * Hšennu shromáždění, i k oltářu Hospodínovu, až do tohoto dne, na místě, kteréž by vyvolil. *v.M.23.11.

KAPITOLA 10.

Porážení pěti králů Amorejských, 26. a vybojování měst jejich.

Uslyšev pak Adonisedech, král Jeruzalémský, že Jozue vzechal msto Hoai, a jako prokláté zkazil je, (nebo jakž učinil Jerichu a králi

jeho, tak učinil Hai a králi jeho.)
toho napsano v knize Uprímého?
Tedy stalo slunce u prostřed ne-
střed něho.

2. I * bál se velmi, proto že měs-
to veliké bylo Gabaon, jako jed-
no z měst královských, a že by-
lo větší než Hai, a všickni muži
jeho udatni. *k.9.24.

3. Protož poslal Adonisedech, král
Jeruzalémský, k Ohamovi, králi
Hebron, a k Faramovi, králi Jar-
mut, a k Jafioví, králi Lachis, a
k Dabirovi, králi Eglon, řka:
4. Sjedte se ke mně, a pomozte
mi, abychom dobyli Gabaon, pro-
to že pokoj učinili s Jozue a s sy-
ny Izraelskými.

5. I shromáždilo se a vytáhlo
* pět králů Amorejských, král Je-
ruzalémský, král Hebron, král Je-
Jarmut, král Lachis, král Eglon,
oni i všechna vojska jejich, a po-
loživše se u Gabaon, dobývali ho.
*k.11.14.9.

6. Tedy poslali muži Gabaon k
Jozue do ležení v Galgala, řkou-
ce: Neodjmež ruky své od slu-
žebníků svých; přitáhní rychle k
nám, zachovej nás a spomoz nám;
nebo sebrali se proti nám všickni
králové Amorejské bydlící na ho-
rách.

7. I táhl Jozue z Galgala, on i
všecken lid bojovný s ním, vši-
ckni muži udatní.
8. (Nebo byl řekl Hospodin k Jo-
zue: Neboj se jich, v ruce tvé
zajisté dal jsem je, neostojíť žá-
dný z nich před obličejem tvým.)
*k.11.6.

9. I připadl na ně Jozue v náhle,
nebo celou noc táhl z Galgala.
10. A potel je Hospodin před
Izraelem, kterýžto pobil je ranou
velikou u Gabaon, a honil je ces-
lou, kudy se jde k Betoron, a bil
je až do Azeka a až do Maceada.
11. I stálo se, když utikal před
tváří Izraele, sstupujece do Beto-
ron, že Hospodin metal na ně
* kameni veliké s nebe, až k A-
zeku, a mřeli. Více jich zemřelo
od krupobíjí kamenného, než jich
pobili synové Izraelské mečem...
*k.11.6.9.21.23.24.

12. Tedy mluvil Jozue k Hospo-
dinu v den, v kterýž dal Hospo-
din Amorejského v moc synům
Izraelským, a řekl před syny Iz-
raelskými: Slunce v Gabaon za-
stáv se, a měsíc v údolí Ajalon,
13. I * zastavilo se slunce, a stál
měsíc, dokudž nepomstil se lid

veliké k díře jeskyně, kteréž jest
tu až do tohoto dne.

28. Téhož dne také dobyl Jozue
Maceada, a pohubil je mečem, i
krále jejich pobil spolu s nimi,
a všechny lidi, kteříž byli v něm.
Neživil žádného, ale učinil králi
Maceada, jako * učinil králi Je-
richa. *k.6.21.

29. Táhl potom Jozue a všecken
Izrael s ním z Maceada k Lebnu,
a dobývali Lebna.

30. I vydal je také Hospodin v
ruku Izraelovi i krále jeho, a po-
bil * je mečem, a všechny duše,
kteréž byly v něm; nenechal tam
žádného živého, a učinil král
jeho, jako učinil králi Jericha.
*v.28.

31. Táhl také Jozue a všecken
Izrael s ním z Lebna do Lachis,
a položivše se u něho, dobývali ho.
32. I dal Hospodin Lachis v ru-
ku Izraele, a dobyl ho druhého
dne, a pohubil je mečem i vše-
cký lidi, kteříž byli v něm, rov-
něž tak, jakž učinil Lebnu.

33. Tehdy přitáhl Horam, král
Gazeti, aby pomoc dal Lachis. I
porazil jej Jozue i lid jeho, tak
že nepozůstává žádného živého.
34. Táhl potom Jozue a všecken
Izrael s ním z Lachis do Eglon,
a položivše se naproti, bojovali
proti němu.

35. A vzal je toho dne, a pobili
je mečem, a všechny duše, kteréž
byly v něm, dne toho pomordo-
vali, rovně tak, jakž učinili La-
chis.

36. Vstoupil pak Jozue a vše-
cken Izrael s ním z Eglon do
Hebron, a dobývali ho.

37. I vzali je a zhubili mečem i
krále jeho, i všechna města jeho,
i každého člověka, kterýž byl v
něm; nepozůstával žádného živé-
ho, podobně tak, jakož učinil Eglon,
kteráž byla v něm.

38. Potom navrácuje se Jozue a
všecken Izrael s ním, přišli do
Dabir, a dobýval ho.

39. I vzal je a krále jeho i vše-
cka města jeho, a pohubil je
mečem, a všechny duše, kteréž
byla v něm, jako proklaté vy-
hladili. Nepozůstávali žádného
živého; jakož * učinil Hebron,
tak učinil Dabir a králi jeho, a
jakož učinil Lebnu a králi jeho.
*k.10.37.

40. A tak pohubil Jozue

zemí po horách, i polední sírca-
nu, i roviny a údolí, i všechny
krále jejich. Nepozůstával žád-
ného živého, ale všechny * duši
vyhladil, jakož přikázal Hospo-
din Bůh Izraelský.
*k.11.11.14. V M.20.16.

41. Pohubil tedy Jozue všechno
do Kadesbarne až do * Gázy, a
všecku zemi Gosen až do Gabaon.
*k.15.51.

42. A všechny krále ty a zemi je-
jich vzal Jozue pojednou, nebo
* Hospodin Bůh Izraelský bojo-
val za Izraele. *k.10.14. V M.1.30.

43. Potom navrátil se Jozue a
všecken Izrael s ním do ležení,
kteréž bylo v Galgala.

KAPITOLA 11.

Pád ostatních králů, a téměř vši země
vybojování od Jozue.

To když uslyšel Jabin, král A-
zor, poslal k Jobábovi, králi Má-
don, a k králi Stimron, a k králi
Achzař,

2. I k králům, kteříž bydlíli k
straně půlnoční na horách i na
rovinách ku polední Ceneret, i
na rovinách a v krajinách Dor
na západ,

3. K Kananejskému na východ
i na západ, a k Amorejskému,
Hetejskému, Ferezejskému a Je-
huzijskému na horách, a k He-
vejskému pod horou Hermon v
zemí Masfa.

4. I vytáhli všickni ti a všechna
vojska jejich s nimi, lid mnohý
jako písek, kterýž jest na břehu
mořském nesčíslný, i koňů i vo-
zů velmi mnoho.

5. A smluvivše se všickni krá-
lové ti, přitáhli a položili se spo-
lu při vodách Merom, aby bojo-
vali proti Izraelovi.

6. Řekl pak Hospodin k Jozue:
* Neboj se jich, nebo ztira o té-
to chvíli vydam všechny tyto k
zabiti Izraelovi; koňům jejich ži-
ly podřež, a vozy o jejich oh-
něm spálíš. *k.10.8. 0z.46.10.

7. Tedy vytáhli Jozue a s ním
všecken lid válečný proti nim k
vodám Merom rychle, a uderili
na ně.

8. I dal je Hospodin v ruku Iz-
raelovi, a porazili je. I honili je
až k Sidonu velikému, a až k
vodám Maserctof, a k údolí
Masfe na východ, a pobili je, tak
že nepozůstávali žádného živého.
*k.13.6.

9. A učinil jim Jozue, jakož byl rozkázal jemu Hospodin, koňm jejich žily zpodřezoval, a vozy jejich ohněm popálil. *11 Sam.8,4.
10. Potom navrátil se Jozue téhož času, dobyl Azor, a krále jeho zabil mečem. Azor pak bylo první nejznamenitější mezi všemi královstvy témi.
11. Pobili také všecko, cožkoli v něm živo bylo, morduující je mečem, tak že * nezůstalo žádného živého; Azor pak spálil ohněm. *10.40. V M.20.16.
12. Takž podobně učinil všechněm městům králů těch, a všechny krále jejich zjimal Jozue, a zbyl je mečem, vyhladil je, * jakož přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův. *1V M.23.61.62.
13. A však žádné město z těch, kteréž ještě zůstala v ohradě své, nespálil Izrael, kromě samého Azor, kteréž spálil Jozue.
14. A všechny louněže měst těch i hovádu rozdělil mezi sebou synové Izraelští; toliko všechny lidi zbili mečem, dokudž nevyhladili jich, * nenechavše žádného živého.
15. Jakož byl přikázal Hospodinu, Mojžíšovi, služebníkovi svému, tak přikázal Mojžíš Jozue, a Jozue tak činil; nepominul ničeho toho, což byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
16. A tak vzal Jozue všecku tu zemi, hory i všecku stranu poloční, i všecku zemi Gosen, i rovinu, i pole, totiž hory Izraelské i roviny jejich, * kteréž se táhne do Seir, až k Balgaad na rovině Libánské, pod horou Hermon; všechny také krále jejich zjimal, a zbil je i zmorďoval. *12,7.
17. Po mnohé dny Jozue vedl válku se všemými těmi králi.
18. A nebylo města, ješto by v pokoj vešlo s syny Izraelskými, kromě Hevjských * obyvatelů v Gabaon; jiná všechna válkou vzal.
19. Nebo od Hospodina to bylo, že jsou zavrdili byli srdce své, tak aby vyšli válečně proti Izraelovi, a aby je v prokletí vydal, a neučinil jim milosti, aic aby je zahubil, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.
20. Toho pak času přitáhl * Jozue a vyplnil Enaky z těch hor,

11. 12. totiž z Hebronu, z Dabir a z Azor, i ze veliké hory Judské, a ze veliké hory Izraelské; spolu s městy jejich vyhladil je Jozue. *1V M.13.23. V M.1.26.
22. Nezástal žádný z Enaků v zemi synů Izraelských; toliko v Gáze, v Gát a v Azotu zůstali.
23. Tak tedy vzal Jozue všecku tu zemi, jakž byl rozkázal Hospodin Mojžíšovi, a dal jí Jozue v dědictví Izraelovi, vedlé dílu jejich, po pokoleních jejich. I odpočinula * země od války. *14,15.

KAPITOLA 12.

Vyčítání králů, kteříž zmorďováni byli od synů Izraelských.

- Tito pak jsou králové té země, kteréž pobili synové Izraelští, a opanovali zemi jejich, za Jordánem k východu slunce, od potoka Arnon až k hoře Hermon i všechny roviny k východu:
1. Seon, * král Amorejský, kterýž bydlil v Ezebon, a panoval pod Arero, kteréž leží při břehu potoka Arnon, a u prostřed potoka toho, a polovici Galád, až do potoka Jabok, kterýž jest na pomezí synů Ammon, *1V M.21,24. 21 M.22,32.
2. A od rovin až k moři * Ceneret k východu, a až k moři pouště, jenž jest moře slané k východu, kudyž se jde k Betšimot, a od poloční strany ležící pod horou Farza. Oga, krále Bázan, z ostatků Refaimských, kterýž bydlil v Astarot a v Edrei, Hermon a v Sálecha, i ve vši krajině Bázan až ku pomezí Gessuri a Machati, a nad poloční Galád, ku pomezí Seona, krále Ezebon.
3. Mojžíš, služebník Hospodinův, a synové Izraelští pobili je; a dal jí Mojžíš služebník Hospodinův * vládařství pokolení Rubenovu, Gádovu a polovici pokolení Manassesova. *1V M.23,39.
4. Tito pak jsou králové země té, kteréž pobil Jozue a synové Izraelští za Jordánem k západu, od Balgaad, kteréž jest na poli Libánském, až k hoře lysé, kteréž se táhne až do Seir, a dal jí Jozue pokolením Izraelským k vládařství po dílech jejich,

8. Na horách i na rovinách, i po polích, i v údolích, i na poušti a v pomezí Amorejského, Hevjského, Kananejského, Ferejského, Hevjského a Jebuzjského:
9. Král * Jericha jeden, král o Hai, kteréž bylo na straně Bet-hel, jeden; *11,13.
10. Král * Jeruzalémský jeden, král Hebron o jeden; *10,1. *10,3.
11. Král * Jarmut jeden, král Lachis jeden; *10,3.
12. Král * Eglon jeden, král o Gázer jeden; *10,5,23. *10,33.
13. Král * Dabir jeden, král Gader jeden; *10,39.
14. Král Horma jeden, král Arad jeden; *10,39.
15. Král * Lebna jeden, král Adulam jeden; *10,29.
16. Král * Maccada jeden, král Bethel jeden; *10,35.
17. Král Taufa jeden, král Cherfer jeden; *10,35.
18. Král Alek jeden, král Saron jeden; *10,35.
19. Král * Mádón jeden, král Azor jeden; *11,1. *11,10.
20. Král * Simron Meron jeden, král Achazaf jeden; *11,1.
21. Král Tanach jeden, král Mageddo jeden; *11,1.
22. Král Kedes jeden, král Jekonam z Karmel jeden; *11,2.
23. Král * Dor z krajiny Dor jeden, král z Goim v Galgal jeden; *11,2.
24. Král Tera jeden. Všeck králů třidcti a jeden.

KAPITOLA 13.

Rozkaz Boží o rozdělení země, 15. a díl první daný pětáctému pokolení.

- Jozue pak již byl starý a seslý věkem. I řekl jemu Hospodin: Ty se již sstaral, a jsi sešlého věku, země pak zůstává velmi mnoho k opanování.
2. Tato jest země, kteréž zůstává: Všecky končiny Filistinské a všecka Gessuri.
3. Od Nile, kterýž jest naproti Egyptu, až ku pomezí Akaron na pláni, kteréžto krajina Kananejským se přičítá, v níž jest patero knížetství Filistinských: Gazejské, Azotské, Askalonské, Getejské a Akaronské a to bylo Ilevjské.
4. Na polodně pak všechna země Kananejska a Mára, kteréž jest

- Sidonských až do Ateka, a až ku pomezí Amorejského;
5. Též země Giblická, a všechna Libán k východu slunce, od Balgaad pod horou Hermon, až kde se věházi do Emat.
6. Všecky obyvatele té hory, od Libánu až k vodám Maserfot, všechny Sidonské já vyženu od tváři synů Izraelských; toliko ty rozděl jí losem lidu Izraelskému v dědictví, jakož jsem přikázal.
7. Protož nyní rozděl zemi tu v dědictví devateru pokolení, a polovici pokolení Manassesova,
8. Poněvadž druhá polovice a polokolení * Rubenovo a Gádovo vzali díl svůj, kterýž jim dal Mojžíš před Jordánem k východu, jakož dal jim Mojžíš služebník Hospodinův. *1V M.22,32.
9. Od * Aroer, kteréž jest při břehu potoka Arnon, i města u prosifed potoka, i všechny roviny Medaba až do Dibon, *1V M.2,26.
10. I všechna města Seona, krále Amorejského, kterýž královal v Ezebon, až ku pomezí synů Ammon, i Galád, i pomezí Gessuri a Machati, všecku horu Hermon, i všecken Bázan až do Sálecha.
12. Všecko království Oga v Bázan, kterýž královal v Astarot a v Edrei, kterýž byl pozůstal z ostatků Refaim, když je * pobil Mojžíš, a zahladil je. *1V M.3,11.
13. Nevyhnali pak synové Izraelští Gessuri a Machati, protož bydlil Gessura a Machata u prostřed Izraele až do dnešního dne.
14. Toliko * pokolení Lévi nedal dědictví; oběti ohavné Hospodina Boha Izraelského jsou dědictví jeho, jakož mluvili jemu. *14,9.
15. Dal pak Mojžíš pokolení synů Ruben pro čeleděch jejich dědictví.
16. A bylo jejich pomezí od Aroer, kteréž jest při břehu potoka Arnon i město, kteréž jest u prostřed potoka, i všechny roviny, kteréž jsou při Medaba,
17. Ezebon i všechna města jeho, kteréž byla na rovinách, Dibon a Bamotbat a Betbalmcon,
18. Jasa a Kedemot a Mefat,
19. A Kariataim a Sabma, a Saratazar na hoře údolí,
20. A Bellegor i Assedot, Farza a Heitimot.
21. Všecka také města v kraji, i všecko království Seona, krále Amorejského, kterýž královal v E-

zbehon, jchožto * zabil Mojiš i s knížaty Múdiauskými, Evi a Rechem, Sur, Hur a Rebe, vývodami Seonovými, obyvateli té země *^{1V M.31,8.}

22. Ano i Baláma, syna Beorova, věšce, zabil synové Izraelské země, s jinými, kteříž zbiti od nich.

23. I bylo pomezí synů * Rubenových Jordán s mezemi *suřimí*. To jest dědictví synů Rubenových po čeledech jejich, města i vsi jejich. *^{1V M.34,12.}

24. Dal také Mojiš pokolení Gád, synům Gádovým, po čeledech jejich *dědictví*.

25. A bylo jejich pomezí Jazer i všecka města Galád, a polovice země synů Ammon * až do Arger, kteráž jest naproti Rabba, *^{1I Sam.11,1.}

26. A od Ezebon až do Rámot, Masfé a Betonim, a od Mahanaim až ku pomezi Dabir;

27. V údolí také Betaram a Betonim, a Sochoť, a Sefton, ostatek království Seona, krále Ezebon, i Jordán s pomezím *suřim* až k kraji moře Ceneret za Jordánem na východ.

28. To jest dědictví synů Gád po čeledech jejich, města i vsi jejich.

29. Dal také Mojiš polovici pokolení Manassesova *dědictví*, i polovici pokolení synů Manassesových, po čeledech jejich.

30. Pomezí jejich od Mahanaim, všecken Bázan, všecko království Oga, krále Bázan, i všechny vesnice Jair, kteráž jsou v Bázan, šedesáte měst.

31. A polovice Galád, a Astarot, a Edrei, města království Oga v Bázan. To dal synům Machirovým, syna Manassesova, polovici synů Machirových, po čeledech jejich.

32. To jsou *dědictví*, kteráž rozdělil Mojiš na rovinách Moáb-ských před Jordánem proti Jerichu k východu.

33. Pokolení * pak Lévi nedal Mojiš dědictví; Hospodin Bůh Izraelský jest dědictví jejich, jakož mluvil jim. *^{1V M.18,20.21. V M.10,9.12,12.}

KAPITOLA 14.

Přístup k vypravování o dělení země.
6. Kálefovo dědictví.

To pak jest, což dědicé obdrželi synové Izraelské v zemi Kanán, což uvedli jim právem dědic- ným k vládařství * Eleazar, kněz,

a Jozue, syn Nun, a přední z ot- ců, v pokolení synů Izraelských, *^{2.1.1.1V M.94,17.}

2. Losem * *dědice* dědictví jejich, jakož přikázal Hospodin skrze Mojiše, aby dal devateru pokolení a polovici pokolení.

3. Nebo byl dal Mojiš dědictví půltřetímu pokolení před Jordánem, Levitům pak nedal dědictví u prostřed nich.

4. Nebo synů Jozefových bylo dvoje pokolení, Manassesova a Efraimovo; a nedali dílu Levitům v zemi, kromě měst k bydlení, a podměstí jejich pro dobytek a stáda jejich.

5. Jakož přikázal Hospodin * Mojišovi, tak učinili synové Izraelské, a rozdělili zemi. *^{1V M.34,13.16.}

6. Přistoupili pak synové Juda k Jozue v Galgala, i promluvil k němu Kálef, syn Jefonův, Cenezejský: Ty viš, * co jest mluvil Hospodin k Mojišovi, muži Božím, z příčiny mé a tvé v Kálef- desbarne. *^{1V M.14,24.}

7. Ve čtyřidce letech byl jsem, když * mne poslal Mojiš, služeb- ník Hospodinův, z Kádesbarne k spatření země, a oznámil jsem jemu tu věc, jakž bylo v srdci mém.

8. Ale bratři moji, kteříž šli se mnou, zkomoutili * srdce lidu, já pak cele *krádeř jsem* za Hos- podinem Bohem svým. *^{1V M.13,9,2.}

9. I přisáhl Mojiš toho dne řka: Jistě že * země, po kteréž jsi chodil nohama svýma, bude v dě- dictví tobě i synům tvým až na věky, proto že jsi cele následoval Hospodina Boha svého. *^{1V M.11,24.}

10. A nyní, ať propůjčil mi Hos- podiř života, jakož zaslíbil. Již čtyřidceť a pět let jest od toho času, jakž toto mluvil Hospodin k Mojišovi, a jakž chodil Izrael po poušti, a ať, již dnes jsem v osmdesáti pěti letech.

11. A * ještě nyní jsem při síle jako tehdež, když poslal mne Mojiš. Jáká byla síla má tehdež, ta- ková i nyní síla má jest k boji, a k vycházení i k vcházení. *^{1V M.94,7.}

12. Protož nyní dej mi horu tu- to, o níž mluvil Hospodin onoho dne, nebo ty slyšel jsi toho dne, že Enakim jsou tam, a města ve- líká a pevně hrazená. Bude-li Hos- podin se mnou, vyhladím je, ja- kož mluvil Hospodin.

13. I požehnal mu Jozue, a * dal

Ilebron Kálefovi, synu Jefone, v dědictví. *^{1V M.15,13.}

14. Protož dostal se * Hebron Kálefovi, synu Jefona Cenezejské- ho, v dědictví až do tohoto dne, proto že cele *krádeř* za Hospo- dem Bohem Izraelským.

15. Sloulo pak * Hebron prvé měs- to Aráb, kterýžto Arbe byl člo- věk veliký mezi Enakim. I o od- počínala země od boju. *^{1K.15,18. 1K.11,28.}

KAPITOLA 15.

Dědictví Judovo.

*T*erto pak byl los pokolení synů Juda po čeledech jejich, při * po- mezí Edomským a poušti Isin ku polední, k straně polední. *^{1V M.34,3.}

2. I byla jejich meze polední kraj moře staného od zátoky, kte- ráž se chýlí ku polední.

3. Odkudž jda na poledne k vrchu Akrabim, přechází Tsina, táhne se od poledne k Kádesbar- ne, i přichází až do Ezron, a od- táh' točí se k Adáar, a obchází Kanakana.

4. Odtud jde do Asmona, a vy- chází ku toku Egyptskému a přichází meze ta až k západu. To budete níti pomezí na poledne.

5. Meze pak na východ jest moře stané, až k kraji Jordánu, a meze strany půlnocní jest od zátoky mo- ře a od kraje Jordánu.

6. Odkudž jde meze ta do Be- togla, a táhne se od půlnoci do Betaraba; a *odtud* * přichází k ka- mení Bohana syna Rubenova. *^{1K.16,17.}

7. A vstupuje ta meze do Dabir od údolí Achor, a na půlnoci chýlí se k Galgala, kteráž jest naproti vycházení do Adomim, jenž jest ú- dolí tomu ku polední, a přechází k vodám Ensemes, a skonává se u studnice Rogel.

8. Odtud jde ta meze přes údolí synu Hinnom k straně Jebus od poledne, jenž jest Jeruzalém, od- kudž vstupuje táž meze k vrchu hory, kteráž jest naproti údolí Hinnom na západ, a kteráž jest na konci údolí Ketaim na půlnoci.

9. Obchází pak ta meze od vrchu té hory k studnici vody Neftoa, a vchází k městům hory Efron; a *odtud* jde ta meze do * Bála, jenž jest Kariajsharim. *^{1K.66.}

10. Potom točí se ta meze od Bá- lensena; a

jde k straně hory Jeharimských od půlnoci, jenž jest Chesion, a sstupuje do Betsemes, a přichází do Tamna.

11. A vychází ta meze v stranu Akaron na půlnoci, a točí se v- kol k Sechronu, a přechází až k hoře Bála, a *odtud* táhne se do Jemnael, i dochází ta meze k moři.

12. Potom západní pomezí jest při moři velikém a mezích jeho. To jest pomezí synů Juda vukol, po čeledech jejich.

13. Kálefovi * pak, synu Jefone, dal díl u prostřed synů Juda, podlé řeci Hospodinovy k Jozue, místo Arbe, otce Enakova, jenž jest Heb- ron. *^{1K.14,13.}

14. I * vyhnal odtud Kálef tři syny Enakovy: Sesai a Achimana a Tolmai, rodinu Enakovu. *^{1Soud.1,10.20.}

15. A odtud vstoupil k obyvatel- ňům Dabir, kteráž prvé sloulo Ka- riatsefer.

16. I řekl Kálef: Kdo by dobyl Kariatsefer a vzal je, dám jemu Axu dceru svou za manželku.

17. Dobył * ho pak Otaniel syn Cenezův, příbuzný Kálefův, i dal jemu Axu dceru svou za man- želku. *^{1Soud.1,13.}

18. I stalo se, že když přišla k němu, ponukla ho, aby prosil otce jejího za pole: protož svedla s osla. I řekl jí Kálef: Což tě?

19. A ona odpověděla: Dej mi suchou, poněvadž jsi mi dal zemi, a já dám ti studnice horní a studnice dolní.

20. To jest dědictví pokolení sy- nů Juda po čeledech jejich.

21. Tato pak jsou města v kon- činách pokolení synů Juda, podlé pomezí Edom na poledne: Kab- sael, Eder a Jagur;

22. A Cina, a Dimona, a Adada; 23. A Kedes, a Azor, a Jetnan;

24. Zif a Telem a Balot; 25. Tež Azor, Chadat a Kariot, Ezron, jenž jest Azor;

26. Amam a Sama, a Molada; 27. A Azar Gadda, a Esmon, a Beftelot;

28. Tež Azarsual, a Bersabé, a Baziothia;

29. Bála a Im, a Esem; 30. A Eltolad, a Chesil, a Horma; 31. A Sicelech, a Medemena, a Sensena;

32. A Lebaot, a Selim, též Ain a

- Remmon; všech měst dvaceti a devět i vsi jejich.
33. Na rovinách pak: Estaol a Zaraha, a Asna;
34. A Zanoce, a Engannim, Tafua a Enaim;
35. Jarmut, Adulam, Socho a Azeka;
36. A Saraim, Aditaim, a Gedera, a Gederotaim, měst čtrnácte i vsi jejich;
37. Šenan a Adassa, a Magdalgad;
38. Delean a Masfa, a Jekthehel;
39. Lachis, Baskat a Eglon;
40. Chebon, Lemam a Cellis;
41. Gederot, Betdagon, a Naama, i Maceda, měst šestnáct a vsi jejich;
42. Lebna, Eter a Asan;
43. Jefia, Asna a Nesib;
44. Ceila, Achzib a Maresa, měst devět i vsi jejich; *k.19.29.
45. Akaron a Mestecka, i vsi jeho;
46. Od Akaron až k moři všechna města, kteráž se chýlí k Azotu, i vsi jejich;
47. Azot, Mestecka jeho i vsi jeho; Gáza, Mestecka jeho i vsi jeho až ku potoku Egypťskému, i množství veliké s pomězem svými; *IV.M.34,6.
48. A na horách: Samir, Jeter a Socho;
49. Danna a město Sanna, jenž jest Dahir;
50. Anab, Estemo a Anim;
51. Gosen, Holon a Gillo, měst jednácte i vsi jejich;
52. Arab, Duma a Esan;
53. Janum, Betafua a Afeka;
54. Též Atmata a Kariatarbe, jenž jest Hebron, a Sior, měst devět a vsi jejich;
55. Maon, Karmel a Zif, a Juta;
56. Jezreel a Jukádám, a Zanoce;
57. Kain, Gábaa a Tamna, měst deset i vsi jejich;
58. Alul Betsur a Gedor;
59. Maret, Betanoť a Eltekon, měst šest i vsi jejich;
60. Kariatbaal, kteréž jest Kariat-jeharim, a Rebba, města dvě i vsi jejich;
61. Na poušti: Betaraba, Middin a Sechacha;
62. A Nibsam, a město solné, a Engadi, měst šest i vsi jejich;
63. Jebuzejských pak obyvatelů Jeruzaléma nemohli synové Juda vyplnění, protož *bydli Jebuzejští s syny Judskými v Jeruzalémě až do tohoto dne. *I Sam.5,6.

KAPITOLA 16.

Díl synů Jozefových.

- Potom padl los synům Jozefovým, od Jordánu proti Jerichu při vodách Jeriškých k východu, poušť, kteráž se začíná od Jericha přes hory Bethel.
2. A od Bethel vychází do Lúza, a přichází ku pomezí Archi do Atarot.
3. Potom jde k moři ku pomezí Jefleti, až ku pomezí Betoron delního, a až k Gázer, a skonává se při moři.
4. I vzali dědictví své synové Jozefovi, Manasses a Efraim.
5. Byla pak meze synů Efraimových po čeledech jejich, ta byla meze dědictví jejich na východ, od Atarot Addar až do Betoron vrchního.
6. A vychází meze ta k moři při Michmetat od půlnocní strany, a obchází meze k východu Tanatsilo, a přechází jí od východu k Janoe.
7. A stupuje z Janoe do Atarot a Nárat a přichází do Jericha, a vychází k Jordánu.
8. Od Tafue meze jde k moři ku potoku Kána, a skonává se při moři. To jest dědictví pokolení synů Efraim po čeledech jejich.
9. Města pak oddělená synům Efraimovým byla u prostřed * dědictví synů Manassesových, všechna města s vesnicemi svými; *k.17,9.
10. A *nevyplnění Kananea bydlícího v o Gázer. I bydlil Kananejský u prostřed Efraima až do dneš, ** dávsaje plat. *k.13,13. *Soud.1,39. *I Král.9,21.

KAPITOLA 17.

Los polovice pokolení Manassesova, a dcer Saifadových. 14. Domlouvání se synů Jozefových o věti dílu.

- A tento byl los Manassesův (nebo on jest prvorozený Jozefův): Machirovi prvorozenému * Manassesovu, otci Galád, proto že byl muž bojovný, dostal se Galád a Bázan. *IV.M.29,39.
2. Dostalo se také jiným synům Manassesovým po čeledech jejich, * synům Abiezer, a synům Helek, a synům Asriel, i synům Sechem, a synům Hefer, a synům Semida. (Nebo ti jsou synové Manassesovi, syna Jozefova, muži po rodech svých. *Soud.6,34.

3. Ale * Saifad, syn Hefer, syna Galád, syna Machir, syna Manasse, neměl synů, než dcery *oliko*, jejichž jsou tato jména: Mahla a Noa, Hegla, Melcha a Tersa. *IV.M.27,1.
4. Kteréhož přistoupiše před Eleazara kněze, a před Jozue, syna Nun, i před kněžata, řekli: Hospodin * přikázal Mořišovi, aby nám dal dědictví u prostřed bratří našich. I dal jim Jozue podle rozkázání Hospodinova dědictví u prostřed bratří otce jejich.) *IV.M.27,7.
5. Dostalo se provazců Manassesovi deset, krom země Galád a Bázan, kteráž byla před Jordánem.
6. Nebo dcery Manassesovy obdržely dědictví mezi syny jeho, země pak Galád přišla jiným synům Manassesovým.
7. A byla meze Manassesova od Asser, Michmetat, jenž jest před Sichem, a táhne se na pravou stranu k obyvatelům Eniatue.
8. (Manassesova *zajisté* byla země mezi Manassesova jest synů Efraimových.)
9. Odkudž stupuje pomezí ku potoku Kána, na pole dne tomu potoku, a tu jsou města Efraimova * u prostřed města Manassesových; pomezí pak Manassesovo jest na půlnoci toho potoka, a skonává se při moři. *k.18,9.
10. Na pole dne jest díl Efraimův, a na půlnoci Manassesův, moře pak jest pomezí jejich: a v *pokroteri* Asser sbíhají se na půlnoci, v *pokoteni* pak Izachar na východ.
11. Nebo *dědictví* * Manassesovo jest mezi Izacharovým a Asserovým, Beisan i Mestecka jeho, a Jibleam a Mestecka jeho; též obyvatelé Dor a Mestecka jeho, a obyvatelé Endor a Mestecka jeho; také obyvatelé Tanach a Mestecka jeho, i obyvatelé Magdedo a Mestecka jeho; tři ty krajiny. *Soud.1,27.
12. Ale synové Manassesovi * nemohli vyplnění *obypateli* těch měst; protož *směleji* počal Kananejský bydliti v zemi té. *k.15,63.
13. Když se pak zsilili synové Izraelští, uvedli sobě Kananejské pod plat, a nevyhladili jich do konce

14. Tedy mluvili synové Jozefovi k Jozue, řkouce: Proč jsi nám dal dědictví *toliko* los jeden a provazec jeden, poněvadž jsme lid mnohý; nebo až dosavad zehnal nám Hospodin.
15. I řekl jim Jozue: Poněvadž jsi lid *lak* mnohý, vejdi do lesa, a vyplaň sobě tam zemi Ferezejské a Relaimské, jestližeť jest máta hora Efraim.
16. Jemuž odpověděli synové Jozefovi: *I lak* nám nepostačí ta hora; přes * to vozy železné mají všickni Kananejsi, kteříž bydlí v luzích těch, i ti, kteříž jsou v Beisan a v Mestečkách jeho, i ti, kteříž jsou v údolí Jezreel. *Soud.1,18.

17. I řekl Jozue domu Jozefovu, Efraimovu a Manassesovu, řka: Lid mnohý a silný jsi, nebudeš míti *toliko* dílu jednoho.
18. Ale horu budeš míti. Jestližeť *překáž*í les, tedy vysekáš jej, a obdržíš končiny její; nebo vyhladiš Kananejského, ačkoli má vozy železné a jest silný.

KAPITOLA 18.

Popisání a rozdělení země na ostatní pokolení. 11. Díl pokoteni Beniaminova.

- Shromáždilo se pak všechno množství synů Izraelských do Silo, a tu postavili stánek úmluvy, když již země od nich podmaněna byla.
2. Pozůstalo pak z synů Izraelských, jimž ještě nebylo rozděleno dědictví jejich, sedmero pokolení.
3. I řekl Jozue synům Izraelským: I dokudž zanedbáváte výrouž vám dal Hospodin Bůh otců vašich?
4. Vyďtejte z sebe z každého pokolení tři muže, ať je pošli, aby vstanouce, zchodili zemi, a pospali jí vedle dědictví svých; potom navrátí se ke mně.
5. I rozdělil jí na sedm dílů. Juda zůstane v končinách svých od pole dne, a čeledi Jozefovy zůstanou v končinách svých od půlnoci.
6. Vy pak, když popíšete zemi na sedm dílů, přinesete sem ke mně; tedy uvíhnu vám losy zde před Hospodinem Bohem našim.
7. Nebo * nemají dílu Levitové u prostřed vás, proto že kněžství Hospodinovo jest dědictví jejich;

Gád pak a Ruben, a o polovici pokolení Manassesova, vzali dědictví své před Jordánem na východ, kteréž dal jim Mojžíš, služebník Hospodinu.

*k.13,14. IV M.16.20. 91V M.32.33.

8. Protož vsyavše muži ti, odešli. A přikázal Jozue těm, kteříž šli, aby popsali zemi, fka: * Jděte a projděte zemi, a popište ji; potom navratte se ke mně, a uvrhu zde losy před Hospodinem v Silo.

*k.21.

9. Tedy odešli muži, a prošeďše zemi, popsali ji po městech na sedm dílu na knize, a navrátili se k Jozue do stanů v Silo. I uvrhl jim losy Jozue v Silo před Hospodinem, a rozdělil tu Jozue zemi synům Izraelským vedle dílu jejích.

11. Padl pak los pokolení synů Beniaminových po čeledech jejich, a přišla meze dílu jejich mezi syny Juda a syny Jozefovy.

12. A byla meze jejich k straně půlnocní od Jordánu, a šla při straně půlnocní Jericha, a táhla se na hory k moři, a skonávala se při * poušti Betaven.

*k.7,2.

13. A odtud přechází ta meze do Lúz, při straně Lúz polední. (Jenž jest Bethel,) a chýlí se ta meze od Atarot Adдар vedle hory, kteréž jest od poledne Betoron dolního.

14. Odkudž obchází vůkol k straně moře na poledne od hory, kteréž jest proti Betoron ku polední, a konec její * jest Kariat baal, (jenž jest Kariatjeharim,) město synu Juda. Ta jest strana západní.

*k.15,9,60.

15. Strana pak ku polední od konce Kariatjeharim, a vychází ta meze k moři, a přichází až k studnici vod Neftoa.

16. A táhne se táž meze k konci hory, kteréž jest naproti * údolí synů Hinnom, a jest v údolí Re-faim na půlnoci, a běží skrze údolí Hinnom po straně Jebuzea na poledne, a přichází k o studnici Rogel.

*k.15,8. 9k.15,7.

17. Potom točí se od půlnoci, a dochází k Ensemes, a vychází do Geblot, kteréž jest naproti mistu, kuď se jde do Adomim, a sstupuje k kameni Bohana, syna Rubenova.

18. Odtud přechází k straně, kteréž jest naproti rovinám strany půlnocní, a táhne se do Araba. I

19. Odtud jde k straně Betogla na půlnoci, a skonává se meze ta při zátoce * moře slaného od půlnocní strany, tu kdež vpadá Jordán do moře na polední straně. To jest pomezi ku polední.

20. Jordán také je odděluje k straně východní. To jest dědictví synů Beniaminových s mezemi jejich, a vůkol po čeledech jejich.

21. A byla města tato pokolení synů Beniaminových po čeledech jejich: Jericho, Betogla a údolí Kasis;

22. A Betaraba, Semaraim a Bethel;

23. A Avim, též Afara a Ofra; Gaba, měst dvanáct a vsi jejich;

24. A Cefer, Hamona, Ofni a Gabaon, Ráma a Berot;

25. Masfa, Kafira a Mossa;

26. Rekem, Jarfel a Tariai;

27. A Seta, Elef a Jebus, (jenž jest Jeruzalém,) Gibat, Kariat, měst čtrnáct i vsi jejich. To jest dědictví synů Beniaminových po čeledech jejich.

KAPITOLA 19.

Díl pokolení Simeon, 40. Zabulon, 17. Izachar, 24. Asser, 92. Neftalim, 40. Dan.

Potom padl los druhý Simeonovi, pokolení synů Simeonových, po čeledech jejich, a bylo dědictví jejich v prostřed dědictví synů Juda.

2. A přišlo jim v dědictví * jejich Bersabé, Seba a Molada;

*Par.4,28

3. Azarsual a Bala, též Esem, Eitolad a Betul, a Horma;

4. Sicelech a Betmarchabot, a Azarsusa;

5. Bellebaot a Sarohem, měst třináct i vsi jejich;

6. Ain, Remmon, též Eter a Asan, města čtyři i vsi jejich;

7. I všechny vsi, kteréž byly vůkol měst těch, až do Balaber a Ramat poledního. To jest dědictví pokolení synů Simeonových po čeledech jejich.

8. Z podílu synů Judových bylo dědictví synů Simeonových; nebo díl synů Judových byl jim příliš veliký, protož v prostřed dědictví jejich vzali dědictví synové Simeonovi.

9. Potom přišel třetí los synům Zabulon po čeledech jejich, a jest meze dědictví jejich až do Sarid.

11. Odkudž vstupuje meze jejich podlé moře k Merala, a přichází až do Debsat, a běží až k potoku, kterýž jest proti Jerikonam.

12. Obrací se pak od Sarid naprátek k východu slunce, ku pomezi Chazelet Tábor, a odtud táhne se k Daberet, a vstupuje do Jafie.

13. Odtud přechází zase k východu, do Gethefer a do Itakasin; odkudž vychází do Remmon, a točí se k Nea.

14. Točí se také táž meze od paimori od Anaton, a dochází až k údolí Jetael;

15. A Katet, * Naolol, Simron, Idajia a Petlém, měst dvanáct i vsi jejich.

*Soud.1,30.

16. To jest dědictví synů Zabulonových po čeledech jejich, ta města i vsi jejich.

17. Izacharovi také padl los čtyřicet dědictví.

18. A meze jejich: Jezreel, Kasal * a Sunem;

*II Kr.14,8.

19. Hafaraim, Sion, též Anaharat;

20. Rabbot, Kesion a Abez, i Betfemes, Engannim a Enhada,

21. Ramet, Engannim a Enhada, i Betfemes.

22. Odkudž přibíhá meze k Táboru a k Schesima a k Betsemes, a dochází až k Jordánu, měst šestnáct i vsi jejich.

23. To jest dědictví pokolení synů Izacharových po čeledech jejich, ta města i vsi jejich.

24. Padl také los pátý pokolení synů Asser po čeledech jejich.

25. A byla meze jejich: Helkat a Chali, a Beten, a Achza;

26. Elmelech, též Arnaad a Mesal, a přibíhá až na Karmel k moři, a do Sicho; Libnat;

27. A obrací se k východu slunce do Betdagon, a dosáhá k losu Zabulonovu, a do údolí Jetael k půlnoci, a do Betemek a Nehiel, a táhne se do Kábul na levou stranu.

28. A do Ebron a Rohob, a Hamon a Kána až do Sidonu velikého.

29. Odtud se navrácí ta meze do Ráma až k městu hrozenému Zor; tu se obrací do Chosa, a skonává se při moři podlé vyměření v * Achziba.

*k.15,44. Soud.1,31.

30. K tomu přislulí Afek a Rohob, měst dvaceti a vsi jejich.

31. To jest dědictví pokolení synů

nů Asser po čeledech jejich, ta města i vsi jejich.

32. Synům Neftalimovým padl los třetí, po čeledech jejich.

33. A byla meze jejich od Helel a od Elon do Sananim, a Adami, Nekeb a Jebnael, až do Lekum, a skonává se u Jordánu.

34. Potom navrácuje se meze na západ k Azanot Tábor, a odtud jde do Hukuka, a vpadá k losu Zabulonovu od poledne, a k Asserovu přibíhá od západu, a k Judovu při Jordánu na východ slunce.

35. Města pak hrozená jsou: Asserim, Ser a Emat, Rechat a Ceneret;

36. Adama, Ráma a Azor;

37. Kedes, Edrei a Enazor;

38. Jeron, Magdalel, Horem, Betanat a Betsemes, měst devatenáct i vsi jejich.

39. To jest dědictví pokolení synů Neftalim po čeledech jejich, ta města s vesnicemi svými.

40. Na pokolení synů Dan po čeledech jejich padl los sedmý;

41. A byla meze dědictví jejich: Zarah a Estaof, a Hirsemes;

42. Salbin, Aialon a Jetaia;

43. Elon, Tamna a Ekron;

44. Elteke, Gebbeton a Baalat;

45. Jehud, Beneberak a Getremmon;

46. Mehairkon a Rakon * Jomezim, kteréž jest naproti * Jen.13.

47. Přišlo pak pomezi synům Dan příliš mále. Protož vstoupili synové Dan, a bojovali proti Lesenu, a dobyvše ho, pobili obyvatele ostroiti meče, a vzarvě je v dědictví; bydlili tam, a přezděli Lesenu * Dan, vedlé jména Dan otce svého.

*Soud.18,37.28.39.

48. To jest dědictví pokolení synů Dan po čeledech jejich, ta města i vsi jejich.

49. Když pak přestali dělit se zemi po mezech jejich, dali synové Izraelsi dědictví Jozue, synu Nun, mezi sebou.

50. Podlé rozkázání Hospodinova dali jemu město, kteréž žádal, Tamnatsára, * na hore Efraim. I vystavěl město, a přebýval v něm.

*k.24,30.

51. Ta jsou dědictví, kteréž dali k vládařství * Eleazar kněz a Jozue syn Nun, i předtí z otcu pokolení synu Izraelských, losem v Silo před Hospodinem, u dveří

státní úmluvy, a tak dokonali rozdělování země.

KAPITOLA 20.

Města útočištná oddělena.

I mluvil Hospodin k Jozue, řka: 2. Mluv k synům Izraelským, a řci jim: Oddějte z těch měst, v kterých města útočištná, o nichž jsem mluvil vám * skrze Mojžíše *^{1V M. 35, 6.} 3. Aby tam utekli vražedník, kterýž by zabil člověka nechť a z nevědomí. I budou vám útočiště před přítelem zabitého. 4. A když by utekl do jednoho z těch měst, stane u vrat v bráně města, a oznámí starším města toho při svou; i přijmou ho do města k sobě, a dají mu místo, i bydliště bude u nich.

5. Když by jej pak honil přítel toho zabitého, nevzdají vražedníka v ruce jeho; nebo nechťe udělá bližního svého, neměv ho prvé v nenávisti.

6. A bydliště bude v městě tom, dokudž nestane před * shromážděním k soudu, až do smrti kněze velikého, kterýž by byl toho času; nebo tehdaž navrátí se vražedník, a přijde do města svého a do domu svého, do města, odkudž utekl.

7. I oddělili * Kádés v Galilei na hoře Neftalim, a Sichem na hoře Efraim, a město * Arbec, (jenž jest Hebron,) na hoře Juda. *^{k. 21, 22, 9, 15, 19.} 8. Před Jordánem pak proti Jerichu k východu * oddělili Bozor, kterýž leží na poušti v rovině pokolení Rubenova, a Rámot v Galád z pokolení Gádova, a Golan v Bázan z pokolení Manassesova. *^{v M. 4, 49.}

9. Ta města byla útočištná všechněm synům Izraelským, i příchodcům, kterýž pohostinu jest mezi nimi, aby utekl tam, kdo by kolí zabil někoho nechťe, a nesešel od ruky přítele toho zabitého prvé, než by stál před shromážděním.

KAPITOLA 21.

O městech synům Lévi dányých.

Přistoupili pak přední z otců Lévišského pokolení * k Eleazarovi knězi, a k Jozue, synu Nun, a k předním z otců pokolení synů Izraelských. *^{k. 17, 4.}

2. A mluvil k nim v Silo, v zemi Kananejské, řkouce: Hospodin * při-

19. Všechně měst synů Aronových kněží třinácte měst s předměstími jejich.

20. Celedem * pak synů Kahat, Levitům, kteříž pozůstali z synů Kahat, (byla pak města losu jejich z pokolení Efraim,) *^{1 Par. 9, 61.} 21. Dali jim města útočištná vražedníku, * Sichem i předměstí jeho, na hoře Efraim, a Gázer s předměstím jeho. *^{k. 20, 7, 1 Par. 6, 67.} 22. Tež Kibsaam a předměstí jeho, a Betoron s předměstím jeho. 23. Ta čtyři.

24. Z pokolení pak Dan: Eleké a předměstí jeho; a Gebbeton s předměstím jeho; 25. Tež Alalon a předměstí jeho, a Getremmon s předměstím jeho, města čtyři. 26. Z polovice pak pokolení Manassesova: Fanach a předměstí jeho, a Getremmon s předměstím jeho, města dvě.

27. Všechně měst deset s předměstími jejich čeledem synům Kahat osiatim. 28. Synům * také Gersonovým, z čeledi Levitských, z polovice pokolení Manassesova dali města útočištná vražedníku, Golan v Bázan a předměstí jeho, a Bozran s předměstím jeho, města dvě. *^{1 Par. 6, 69.}

29. Z pokolení Izacharova: Kesion a podměstí jeho, a Daberet s předměstím jeho;

30. Jarmut a předměstí jeho, a Engannim s předměstím jeho, města čtyři. 31. Helkat s předměstím jeho, a Rohob s podměstím jeho, města dva.

32. Z pokolení také Neftalimova: Město útočištné vražedníku, * Kedés v Galilei a předměstí jeho, a Hamatdor s předměstím jeho, a Kartam s předměstím jeho, města tři. *^{k. 20, 7.}

33. Všechně měst Gersonitských po čeledech jejich, třinácte měst s předměstími jejich.

34. Celedem pak * synů Merari, Levitům ostatním, dali z pokolení Zabulonova Jekonam a předměstí jeho, Karta a předměstí jeho; 35. Damna a předměstí jeho, Naalol a předměstí jeho, města čtyři. 36. Z pokolení pak Rubenova:

Bozor a předměstí jeho, a Jasa a předměstí jeho; 37. Kedemot a předměstí jeho, a Mefat s podměstím jeho, města čtyři.

38. A z pokolení Gádova: Město útočištné vražedníku, * Rámol v Galád a předměstí jeho, a Mahanaim s předměstím jeho; *^{k. 20, 8.} 39. Ezebon a podměstí jeho, Jozer s podměstím jeho, města čtyři. 40. Všechně měst synů Merari, po čeledech jejich, kteříž ostatní byli z čeledi Levitských, bylo podle losu jejich měst dvanácte.

41. A tak všech měst Levitských u prostřed vládarství synu Izraelských měst čtyřiceti osm s předměstími svými. 42. Mělo pak to město jedno každé obzvláště svá předměstí vůkol sebe, a taková byla všechna ta města.

43. Dal tedy Hospodin Izraelovi všecko tu zemi, kterouž * s přísahou zaslíbil dáti otcům jejich; i opanovali ji dědicně, a bydlili v ní. *^{1 M. 17, 7.}

44. Dal také Hospodin jim odpočinuti se všech stran podle otcům, jakž byl s přísahou zaslíbil otcům jejich, aniž kdo byl, ješto by ostál proti nim ze všech nepřátel jejich; všecky nepřátely jejich dal Hospodin v ruku jejich.

45. Nepominulo * ani jedno slovo ze všelikého slova dobrého, kteréž mluvil Hospodin k domu Izraeliskému, ale všecko se tak stalo. *^{k. 23, 14.}

KAPITOLA 22.

Navrácení se pňitřetého pokolení za Jordán, 10. a nesehá z jejich o nový oltář.

Toho času povolal Jozue Rubenitských, Gáditských a polovice pokolení Manassesova,

2. Řekl jim: Vy jste ostříhali všechno, což * přikázal vám Mojžíš, služebník Hospodinův, a poslouchali jste hlasu mého ve všem, což jsem přikázal vám. *^{1 V M. 22, 20.}

3. Neopustili jste bratři svých již za dlouhý čas až do dne tohoto, ale bedlivě jste ostříhali přikázání Hospodina Boha vašeho.

4. Nyni pak již odpočinuti dal Hospodin Bůh váš bratřím vašim, jakož mluvil jim; již tedy navrátil se se a berle se do stanů svých, do země vládarství svého, kteréž vám * dal Mojžíš, služebník Hospodinův, před Jordánem. *^{1 V M. 35, 69.}

5. Toliko hleďte pilně zachovávatí

a plnití přikázání a zákon, * kteréž přikázal vám Mojišis, služebník Hospodinův, a milovati Hospodina Boha svého a choditi po všech cestách jeho, a zachovávejte přikázání jeho, * přidržeti se ho, a sloužiti jemu celým srdcem svým a celou duší svou. * V M. 8, 6; 19, 4.

6. A počechnav jim Jozue, * pustil je; i odešli do stanů svých. (Polovici * pak pokolení Manassesova dal byl Mojišis děditci v Bázan, a druhé polovici jeho dal Jozue s bratřími jejich za Jordánem k západu.) A když je pouštěl Jozue do stanů jejich, * poznal jim. * IV M. 32, 33.

8. A mluvil k nim, řka: S bohatstvím velikým navracujete se do stanů svých a s dobytky velmi mnohými, s stříbrem a zlatem; s mčelí a železem a rouchem velmi mnohým; rozdělítež * se loupeží nepřátel svých s bratřími svými. * IV M. 31, 26; 27. I Sam. 30, 24.

9. Tedy navracující se, odešli synové Rubenovi a synové Gádovi a polovice pokolení Manassesova od synů Izraelských z Sílo, jenž jest v zemi Kananejské, aby šli do země Galád, do země vládařství svého, v kteréž dědictví obdrželi, vedle řeči Hospodinovy skrze Mojišise.

10. A přišedše ku * pomezí při Jordánu, kteréž jest v zemi Kananejské, i vzdělali tu synové Rubenovi, a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova, oltář nad Jordánem, oltář veliký ku podobě oltářů synové Izraelských, * k. 18, 17.

11. Uslýšeli pak synové Izraelských, že praveno bylo: Až, vystavěli synové Rubenovi a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova, oltář naproti zemi Kananejské, při pomezí u Jordánu, kdež přešli synové Izraelských.

12. Uslýševše, pravím, synové Izraelských, sešlo se všechno množství jejich do Sílo, aby táhli proti nim k boji.

13. I poslali synové Izraelských k synům Rubenovým a k synům Gádovým a ku polovici pokolení Manassesova do země Galád * Finesa, syna Eleazara kněze, * IV M. 25, 7.

14. A deset knížat z ním, po jednom knížeti z každého domu otcovského, ze všech pokolení Izraelských. (Každý pak z nich byl přední v domě otců svých v tisících Izraele.)

15. Ti přišli k synům Rubenovým a k synům Gádovým a ku polovici

pokolení Manassesova do země Galád, a mluvili s nimi, řkouce:

16. Toto pravi všechno shromáždění Hospodinovo: Jaké jest to přestoupení, jimž jste přestoupili proti Bohu Izraelskému, odvrátivše se dnes, abyste nešli za Hospodinem, vzdělávše sobě oltář, abyse se protivili dneš Hospodinovi? * 17. Jestliž se nám malá zď * nepravost modly Fegor, od níž nejsme očistěni až do dnes, proč čez byla rána v shromáždění Hospodinovo, * IV M. 25, 3.

18. Ze vy přes to odvracujete se dnes, abyste nešli za Hospodinem? I stane se, ponevadž vy dnes odporujete Hospodinovi, že on zitra v všechno shromáždění Izraelské rozhněvá se.

19. Jestližež jest nečistá země vládařství vašeho, přejděte do země vládařství Hospodinova, v níž přebývá stánek Hospodinův, a děditelvi, vezměte mezi námi; toliko proti Hospodinovi se nepostavíte, a nebudíte odporu nám, stavějíce sobě oltář mimo oltář Hospodina Boha našeho.

20. Zdal * Achan syn Zare nepodstul se přestoupení při věci prokláté? A přišlo o rozhněvání na všechno shromáždění Izraelské; a on sám jeden zhrěšil, nezahynul pro svou nepravost sdru.

* k. 7, 1. * 9, 7, 15, 24; 24, 18.

21. I odpověděli synové Rubenovi a synové Gádovi a polovice pokolení Manassesova, a mluvili s knížaty tisíců Izraelských:

22. Silný * Bůh Hospodin, silný Bůh Hospodin, onť ví, ano sám Izrael pozná, žeť jsme ne z zpoury a všetečnosti proti Hospodinovi učinili, jindě nezachovávejž nás ani dne tohoto. * Zjev. 18, 8.

23. Jistě žeť jsme nestavili sobě oltáře k tomu, abychom se odvrátili měli a nešli za Hospodinem, ani k obětování na něm zápalu a obětí suchých, a k obětování na něm obětí pokojných, sic jindě Hospodin sám at lo vylhédává.

24. Anobř raději obávající se té věci, učinili jsme to, myslíce: Potom mluvili budou synové vaši synům našim, řkouce: Co vám do Hospodina Boha Izraelského? * 25. Ponevadž meze položil Hospodin mezi námi a vámi, o synové Rubenovi a synové Gádovi, Jordánu, nemáte vy dílu v Hospodině, i odvrátí synové vaši syny naše od bazně Hospodinovy.

26. Protož jsme řekli: Přičiníme se a vzděláme oltář, ne pro zápalu a obětí.

27. Ale aby byl svědek mezi námi a vámi, a mezi potomky našimi po nás, k vykonávání služby Hospodinovi před ním zápalu našimi, a obětí našimi a pokojnými obětmi našimi, a aby řekl: Potom synové vaši synům našim: Nemáte dílu v Hospodinovi.

28. Protož jsme řekli: Jestliže by potom mluvili nám neb potomkům našim, tedy odpovíme: Vizite podobnostvi oltáře Hospodinova, kteréž učinili otcové naši, ne pro zápalu ani obětí, ale aby byl na svědeckvi mezi námi a vámi.

29. Odstup to od nás, abychom odporovali něi Hospodinovi, a odvraceti se dnes a nešli za Hospodinem, stavějíce oltář k zápalum, k obětem suchým a jiným obětem, mimo oltář Hospodina Boha našeho, kterýž jest před stánkem jeho.

30. Uslýšev pak Fines kněz a knížata shromáždění a přední z tisíců Izraelských, kteříž s ním byli, slova, kteráž mluvili synové Rubenovi a synové Gádovi a synové Manassesovi, libilo se jim.

31. I řekl Fines, syn Eleazara kněze, synům Rubenovým a synům Gádovým, i synům Manassesovým: Nyni jsme poznali, že u prostřed nás jest Hospodin, a že jste se nepodstuli proti Hospodinovi přestoupení toho, a tak vysvobodili jste syny Izraelské z ruky Hospodinovy.

32. Tedy navrátil se Fines, syn Eleazara kněze, i ta knížata od synů Rubenových a od synů Gádových z země Galád do země Kananejské k synům Izraelským a oznámili jim tu věc:

33. I libilo se to synům Izraelským, a dobrořečili Boha synové Izraelských, a již více nemluvili o to, aby táhli proti nim k boji a zkazili zemi, v kteréž synové Rubenovi a synové Gádovi bydlili.

34. Nazvali pak synové Rubenovi a synové Gádovi oltář ten Ed * Fkrouce: Nebo svědkem bude mezi námi, že Hospodin jest Bůh.

KAPITOLA 23.

Výstřaha od apoletnosti o pohany, a napomenutí k následování Boha, a

I stalo se po mnohých dnech, když dal Hospodin * odpocínutí Izraelovi ode všech nepřátel jejich výkol, a Jozue se sstáral a sešel s věkem. * k. 21, 44; 22, 4.

2. Ze * povolav Jozue všeho Izraele, starších jeho i předních jeho soudců i správců jeho, řekl jim: Já jsem se sstáral a sešel s věkem. * k. 24, 1.

3. A vy jste viděli všechno to, co jest učinil Hospodin Bůh váš všechněm národům těm před obličejem vašim; nebo Hospodin Bůh váš onť bojoval * za vás. * V M. 1, 80; 8, 22.

4. Pohleďte, jsem rozdělil děm vám ty národy pozůstalé v Jordánu, i pokoleních vašich od isem vyplnil až k moři velikému na západ slunce.

5. Hospodin pak Bůh váš onť je vyžene od tváři vaší, a vypudí je před obličejem vašim, a vy děditčné obdržíte zemi jejich, jakož mluvil vám Hospodin Bůh váš.

6. Protož zmužile se mějete, abyste ostříhali a činili všechno, což psáno jest v knize zákona Mojišiova, * a neodstupovali od něho na pravu ani na levo. * k. 1, 7. V M. 28, 14.

7. Nesmějete se s těmi národy, kteříž pozůstávají s vámi, a jmeně na bohů jejich nepřipomínejte, ani skrze ně přisabehjte, aniž jim služíte, ani se jim klanějte. * II M. 28, 18, 24. V M. 12, 3.

8. Ale přidržte se Hospodina Boha svého, jakož jste činili až do tohoto dne.

9. I buďte, že * jakož jest vyhnal Hospodin od tváři vaší národy veliké a silné, aniž ostál kdo před obličejem vašim až do tohoto dne: * III M. 26, 7.

10. Tak * jeden z vás honiti bude tisíc, nebo Hospodin Bůh váš onť bojuje za vás, jakož mluvil vám. * III M. 26, 8.

11. Toho tedy nejpínější buďte, abyste milovali Hospodina Boha svého.

12. Nebo jestliže předece se odvrátíte, a připojíte se k těm pozůstalým národům, k těm, kteříž zůstávají mezi vámi, a vejdete s nimi v příbuzenství, a smísíte se s nimi a oni s vámi:

13. Tedy jistotně vězte, že Hospodin Bůh váš nebude více vyháněti všech národů těch od tváři vaší, ale budou vám osídlem a úrazem i bičem na bocích vašich, a * trním v očích vašich, dokudž nezalynete z země této výborné, kterouž vám dal Hospodin Bůh váš. * IV M. 28, 56.

14. A hle, já nyní odcházím * podle způsobu všech lidí, poznejtež

tedy všim srdcem svým a celou duší svou, že o nepochybilo ani jedno slovo ze všech slov nejlepších, kteráž mluvil Hospodin Bůh váš o vás; všechno se naplnilo vám, ani jediné slovo z nich nepominulo. *I.Kr.2,22. *Joz.21,46.

15. Jakož tedy naplnilo se vám dnes každé slovo dobré, kteréž mluvil k vám Hospodin Bůh váš, takť uvede na vás každé slovo zlé, dokudž nevyhladí vás z země této výborné, kterouž dal vám Hospodin Bůh váš.

16. Jestliže * přestoupíte smlouvu Hospodina Boha svého, kterouž přikázal vám, a jdouce, sloužíte budete bohům cizím, a klaníte se jim, i rozněvá se prchlivost Hospodina na vás, a zahynete rychle z země této výborné, kterouž vám dal. *I.Kr.21,9.6.7.

KAPITOLA 24.

Připomenutí dobrotlivých Božských Izraelcům. 14. Obnovení s nimi smlouvy. 20. Smrt Jozue 23. a Eleazar kněze.

Shromáždil pak Jozue všechna pokolení Izraelská v Sichem * a svolal starší Izraelské a přední z nich, i soudce z správce jejich, i postavili se před obličejem Božím. *K.23,2.

2. I řekl Jozue všemu lidu: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: * Za řeckou bydlili otcové vaši za starodávna, jmenovitě Tare, otec Abrahamův a otec Nachorův, a sloužili bohům cizím. *I.M.11,96.

3. I vzal jsem otce vašeho Abrahama z místa, kteréž jest za řeckou, a provedl jsem jej skrze všechnu zemi Kananejskou, a rozmnožil jsem símě jeho, dav jsemu Izáka. *I.M.11,91.15.7. Žád.11,8.

4. A Izákoví dal jsem Jákoeba a Ezau. I dal jsem Ezau horu Seir, aby vládl jí; Jákob pak a synové jeho sstoupili do Egypta. *I.M.26,29.

5. I * poslal jsem Mojišše a Aroona, a zbil jsem Egypt, a když jsem to učinil u prostřed něho, potom vyvedl jsem vás. *I.M.3,10.

6. A vyvedl jsem otce vaše z Egypta, i přišli jste k moři, a hojzdi až k moři rudému. *I.M.12,59. I Tedy * volali k Hospodinu, kterýž postavil mrakotu mezi vámi a Egypťskými, a uvedl na ně moře, i zatopilo je; anobřž viděly oči vaše i to, co jsem učinil při Egypťu, a bydlili jste na poušti za dlouhý čas. *I.I.M.14,15.

8. Potom uvedl jsem vás do země Amorejského, kterýž bydlil za Jordáneem, a bojovali s vámi; i dal jsem je v ruku vaši, a opanovali jste zemi jejich, a zahladil jsem je před tváří vaši.

9. Povstal pak Balák syn Seforův, král Moabský, a bojoval s Izraelcům; i poslal, povolal * Balama syna Beorova, aby zlořečil vám. *I.V.M.22,6.

10. Ale nechťel jsem slyšeti Balama, pročel stále * dobrořečil z ruky jeho. *I.V.M.23,11.90.

11. A když jste * přešli Jordán, přišli jste k Jerichu; i bojovali proti vám muži Jericha, Amorejští, a Ferezejští, a Kananejsští, a Hebejsští, a Gergezejští, a Hevejsští, a Jebuzejsští, a dal jsem je v ruku vaši. *K.3,15.6.1.

12. Poslal jsem před vámi i * sršně, kteréžto vyhnali je od tváří vaši, dva krále Amorejské; ne měčem ani lucičkám svým tys je vyhladil. *I.I.M.23,28.

13. A dal jsem vám zemi, v níž jste nepracovali, a města, kterýchž jste nestavěli, v nichž bydlíte; vinnice a olivovi, kteréhož jste neštípili, užíváte.

14. Protož nyní * bojte se Hospodina, a služte jemu v dokonalosti a v pravdě, a odvrzte o Bohy, jimž sloužili otcové vaši za řeckou a v Egyptě, a služte Hospodinu. *Kaz.12,13. *I.I.M.20,3.

15. Pakli se vám zdá zle sloužiti Hospodinu, vyvolte sobě dnes, komu byste sloužili, buď bohy * jimž sloužili otcové vaši, kteréž byli za řeckou, buď bohy Amorejských, v nichž zemi bydlíte; jáť pak a dětem můj sloužiti budeme Hospodinu. *I.M.18,19.

16. Jemuž odpovéděl lid, říka: Odstup to od nás, abychom opustili měi Hospodina a sloužiti bohům cizím.

17. Nebo Hospodin Bůh náš onť jest, kterýž vyvedl nás i otce naše z země Egypťské, z domu služebnosti, a kterýž činil před očima našima znamení ta veliká, a choval nás na vsi cestě, po níž jsme šli, a mezi všemi národy, skrze něž jsme isme prošli.

18. A vypudil Hospodin všechny národy, zvláště Amorejského, obyvatelé země této, před tvář našu; my také sloužiti budeme Hospodinu, nebo on jest Bůh náš.

19. I řekl Jozue lidu: Nebudecete moci sloužiti Hospodinu, nebo Bůh svatý jest, Bůh silný horlivý proti vám, abyste snad nekladli hříchů vašich.

20. Jestliže byste opustice Hospodina, * sloužili bohům cizozemcům, * obrátí se a zle učiní vám, a zkazí vás, ponevadž pročel dobře učinil vám. *K.23,15.16.

21. Jemuž odpovéděl lid: Nikoli, ale Hospodinu sloužiti budeme.

22. I řekl Jozue lidu: Svědkové budete sami proti sobě, že jste sobě vyvolili Hospodina, abyste jemu sloužili. Tedy odpovéděli: Svědkové jsme.

23. Jimž on řekl: * Odvrztež tedy nyní bohy cizozemcům, kteréž jsou u prostřed vás, a nakloňte o srdci svých k Hospodinu Bohu Izraelskému. *I.M.35,2. *Př.14,25.26.

24. Odpovéděl lid Jozue: Hospodinu Bohu našemu sloužiti a hlasy jeho poslouchati budeme.

25. A tak učinil Jozue toho dne smlouvu s lidem, a předložil jim ustanovení a soudy v Sichem.

26. A zapsal Jozue slova ta do knihy zákona Božího: vstav také kámen veliký, postavil jej tu pod * dubem, kterýž byl u svatyně Hospodiny. *I.M.35,4.

27. I řekl Jozue všemu lidu: Ačkámen tento bude mezi námi na

svědectví, nebo on slyšel všechna slova Hospodina, kteráž mluvil s námi, a bude na svědectví proti vám, abyste snad nekladli proti Bohu svému.

28. A * rozpusťte Jozue lid, jednoho každého do dědičtvi jeho. *Soud.2,6.

29. I stalo se po vykonání těch věcí, že umřel Jozue syn Nun, služebník Hospodinův, jsa * ve stou a desíti letech. *I.M.50,36.

30. A pochovali ho v krajině dědicví jeho, * v Tamnatsare, kteréž jest na hoře Efraim k straně půlnocní hory Gás. *K.19,50.

31. I * sloužil Izrael Hospodinu po všechny dny Jozue, i po všechny dny starších, kteréž dlouho živi byli po Jozue, a kteréž povědomí mi byli všech skutků Hospodinových, kteréž učinil Izraelovi. *Soud.2,7.

32. Kostí pak * Jozefův; kteréž byli vynesli synové Izraelsi z Egypta, pochovali v Sichem, v dílu pole, kteréž koupil o Jákob od synů Emora otce Sichemova za sto peněz; i byly u synů Jozefových v dědicví jejich. *I.M.50,36. *I.M.50,39.19.

33. Eleazar také, syn Atronův, umřel, a pochovali jej na pahrbku Finesa syna jeho, kterýž dán byl jemu na hoře Efraim.

KNIIHA JUDICUM,

TOTIŽ

S O U D C Ů I Z R A E L S K Ý C H.

KAPITOLA 1.

Válka Judova proti Kananejským. 8. Jeruzalém i jiná města dobyta, a obyvatelé jejich zbiti, 27. jini pod plat uvedeni.

Stalo se pak po smrti Jozue, otázali se synové Izraelsi Hospodina, říkouce: * Kdo z nás po táhne proti Kananejskému národu, aby bojoval s ním? *K.20,18.

2. Jimž řekl Hospodin: Juda nechť táhne, aj, dal jsem tu zemi v ruku jeho.

3. (Řekl pak byl Juda Simeonovi bratru svému: Po láhni se mnou k dobývání Jozu mého, abychom bojovali proti Kananejskému, a

já také potáhnú s tebou k dobývání Jozu tvého. I táhl s ním Simeon.)

4. Tedy vytáhl Juda, i dal Hospodinu Kananejského, a Ferezej- ského v ruce jejich, a porazili z nich v Bezecku deset tisíc mužů.

5. Nebo nalezše Adonibezeka v Bezecku, bojovali proti němu, a porazili Kananejského i Ferezej- ského.

6. Když pak utkal Adonibezeke honil ho, a chytivše jej, zutnil mu palce u rukou i noh.

7. Tedy řekl Adonibezeke: Sedm- desáte králů s utáči mi palci u rukou i noh svých sbírali drobnoty pod stolem mými; jakž jsem